

แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

ภูวิศ ครูทหลวง

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย"

ของ ภูวิศ ครุฑหลวง

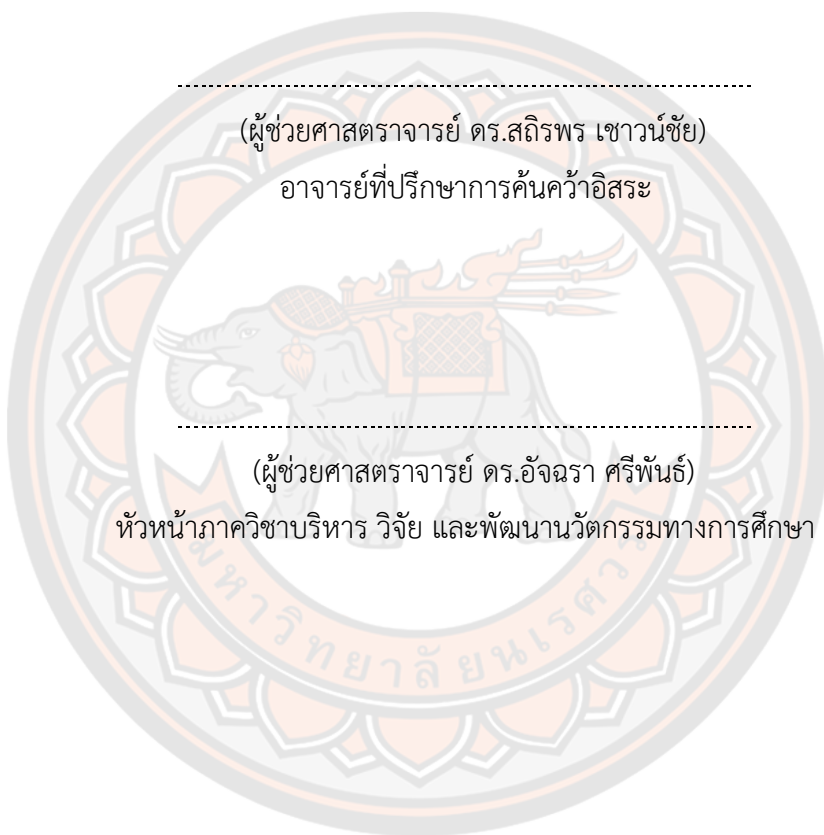
ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกริพร เซวณชัย)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา ศรีพันธ์)

หัวหน้าภาควิชาบริหาร วิจัย และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา

ชื่อเรื่อง	แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย
ผู้วิจัย	ภูวิศ ครุฑหลวง
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถิรพร เขาวนชัย
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. การบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2566
คำสำคัญ	การจัดการเรียนรู้ของครู, แนวทางการพัฒนา, ยุคดิจิทัล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัยและศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย มีวิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย จำนวน 285 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 4 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดอบรมเพื่อให้ความรู้ทั้งรูปแบบ Online และ Onsite เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีออกแบบหลักสูตร สนับสนุนงบประมาณในการใช้แอปพลิเคชันการจัดการเรียนรู้ของครู จัดประกวดการใช้สื่อ นวัตกรรมเครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และจัดประชุมในรูปแบบ Online อย่างต่อเนื่อง

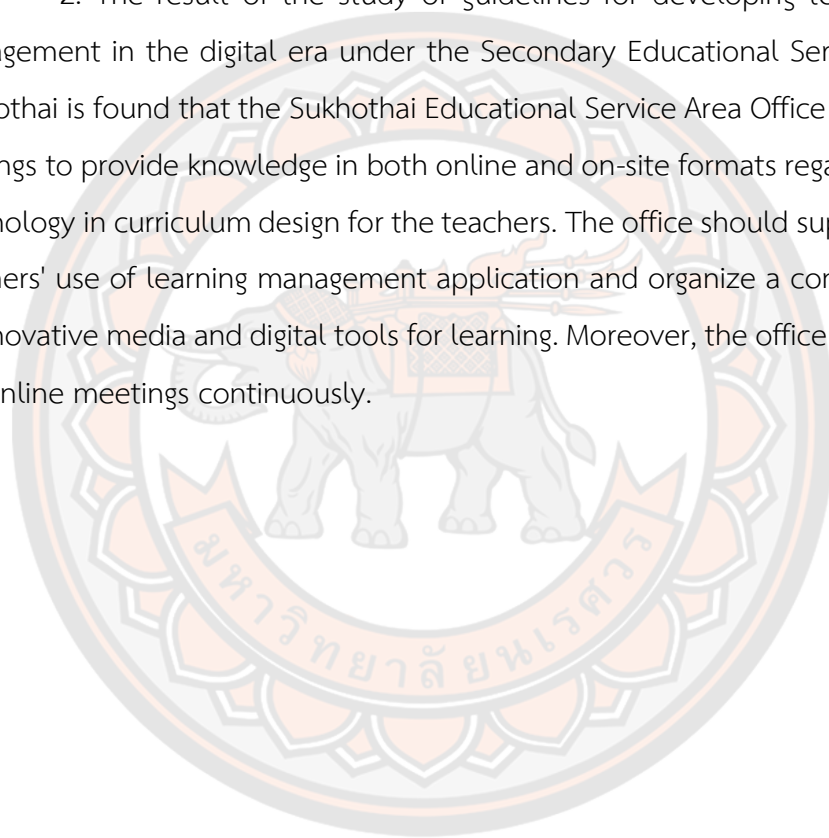
Title	GUIDELINES FOR DEVELOPING TEACHERS' LEARNING MANAGEMENT IN THE DIGITAL ERA UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE SUKHOTHAI
Author	Phuwit Krutluang
Advisor	Assistant Professor Sathiraporn Chaowachai, Ed.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in Educational Administration, Naresuan University, 2023
Keywords	Teacher's learning management, development guidelines, digital age

ABSTRACT

The purposes of this research are to study the teachers' learning management in the digital age and to study the guidelines for developing teachers' learning management in the digital age under the Secondary Educational Service Area Office Sukhothai. The research method is divided into 2 steps: The first is study of teachers' learning management in the digital age under the Secondary Educational Service Area Office Sukhothai. The sample group consisted of 285 teachers under the Secondary Educational Service Area Office Sukhothai. The tool used to collect the data was a questionnaire on teachers' learning management in the digital age under the Secondary Educational Service Area Office Sukhothai which has a 5-level estimation scale. The data was analyzed with mean and standard deviation. The second step is study of the guidelines for developing teachers' learning management in the digital age under the Secondary Educational Service Area Office Sukhothai. The group of informants who were the purposive selection included 4 experts with knowledge and ability in digital technology. The tools used to collect the data include the interviews on the topic of the guidelines for developing teachers' learning management in the digital age under the Secondary Educational Service Area Office Sukhothai and The data was analyzed by using content analysis. The research results were as follows:

1. The overall result of the study of teacher learning management in the digital age under the Secondary Educational Service Area Office Sukhothai is at a high level. When considering in each aspect, it is found that the aspect with the highest average is the learning processes combined with digital technology which is at a high level and the aspect with the lowest average is the use of digital tools for learning which is at a high level.

2. The result of the study of guidelines for developing teachers' learning management in the digital era under the Secondary Educational Service Area Office Sukhothai is found that the Sukhothai Educational Service Area Office should organize trainings to provide knowledge in both online and on-site formats regarding the use of technology in curriculum design for the teachers. The office should support budget for teachers' use of learning management application and organize a contest on the use of innovative media and digital tools for learning. Moreover, the office should organize the online meetings continuously.

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ประสบความสำเร็จได้ด้วยความเมตตากรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถิรพร เขาวนชัย อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ชี้แนะแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนให้กำลังใจด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่งจนการศึกษา ค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตากรุณา ของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนะ ศรีปัดดา อาจารย์ประจำภาควิชาบริหาร วิทยาลัย และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร นางสาวอัมพวัน ด่วนเดิน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านกรู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และนางสาวนฤมล สุดเงิน ข้าราชการครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ ผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ดร.ศราวุธ คำแก้ว รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุโขทัย วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ นางสาวเผื้อง วรงค์ทับทิม ศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ดร.เกียรติชัย สังข์จันทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านด่านลานหอยวิทยา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และนายสรายุทธ เกษรพรหม ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ต่อการทำวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูลและตอบแบบสอบถาม ตลอดจน ผู้เชี่ยวชาญที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสัมภาษณ์

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณบิดาและมารดาของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา และการสนับสนุนในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้า อิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็น ประโยชน์ต่อการบริหารสถานศึกษาต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุณูปการ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับยุคดิจิทัล.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล.....	14
แนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาครู.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	39

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา มัธยมศึกษาสุโขทัย.....	40
ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย.....	45
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	49
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย.....	50
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย.....	60
บทที่ 5 บทสรุป.....	67
สรุปผลการวิจัย.....	67
อภิปรายผลการวิจัย.....	69
ข้อเสนอแนะ.....	74
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก.....	82
ประวัติผู้วิจัย.....	97

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงการสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2566	41
ตาราง 3 แสดงชื่อผู้ให้ข้อมูล วันที่ เวลา และสถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์.....	47
ตาราง 4 แสดงจำนวน และร้อยละของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน.....	50
ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัยในภาพรวมและรายด้าน	51
ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล	52
ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล	54
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้.....	56
ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้ออนไลน์.....	58

ตาราง 10 แสดงผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย.....65

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย39

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลมีส่วนผลักดันให้ผู้เรียนมีการใช้นวัตกรรมต่างๆ มากยิ่งขึ้นส่งผลให้มีการนำมาใช้ในวงการศึกษาอย่างกว้างขวาง และเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการศึกษา ทั้งตัวสื่อกลางในการเรียนรู้ในการเข้าถึงองค์ความรู้สู่การจัดการศึกษายุคระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล (Digital Economy หรือ DE) ซึ่งจะหลอมรวมเข้ากับชีวิตคนอย่างแท้จริง และจะเปลี่ยนโครงสร้างรูปแบบกิจกรรมทางสังคมอื่นๆ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การพัฒนาศักยภาพของคนที่จะต้องชาญฉลาดรู้เท่าทันสื่อและเท่าทันโลก เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนไปสู่ความพร้อมในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สอดคล้องกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐเพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัลตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ (ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร. 0505/ว 493 ลงวันที่ 29 กันยายน 2560) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐสามารถปรับตัวให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี มีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานตามบทบาทและพฤติกรรมที่คาดหวังในบริบทของการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล และสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด (ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร. 1013.6/117 ลงวันที่ 7 กันยายน 2560) นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานยังได้กำหนดเป็นนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ข้อที่ 9 ว่าด้วยเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา โดยการกระจายอำนาจใช้พื้นที่เป็นฐาน ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการขับเคลื่อน ให้สอดคล้องกับการทำงานแบบรัฐบาลดิจิทัล (ตามประกาศ สพฐ. เรื่องนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2565) ดังนั้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาจึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนรู้

ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 ครูจึงต้องตระหนักถึงความสำคัญในอาชีพและหน้าที่ของตน โดยครูต้องมีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงและเป็นต้นแบบด้านคุณธรรมจริยธรรม พัฒนาตนเองทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียน เปลี่ยนโฉมบทบาทครูให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจากครูผู้สอนเป็น Coach หรือผู้อำนวยการ

การเรียนรู้ ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้และวิธีจัดระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนและมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนา กระบวนการเรียนรู้เพื่อผลลัพธ์ของผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563) ทั้งนี้ครูจะต้องเลือกใช้หรือสร้างสรรค์สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ ตลอดจนเป็นเกาะป้องกันความเสี่ยงและภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากโลกออนไลน์ให้กับผู้เรียนได้ (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) นอกจากนี้สถาบันผลิตครูในประเทศไทยจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตครูใหม่ทางการศึกษาในการผลิตและพัฒนาครูให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) ซึ่งมีความสำคัญมากในปัจจุบัน ดังนั้นครูไทยยุคใหม่ ต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนในยุคดิจิทัล (Digital Era) ได้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและยกการศึกษาไทยให้มีคุณภาพ (รักชิต สุทธิพงษ์, 2560)

การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลได้เปลี่ยนแปลงไปจากการเรียนรู้ในยุคที่ผ่านมาอย่างสิ้นเชิงเนื่องจาก มีเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยเข้ามาช่วยอำนวยความสะดวก ผู้เรียนจึงสามารถรับข้อมูลข่าวสาร ได้ครั้งละเป็นจำนวนมาก จากหลากหลายช่องทาง การเรียนรู้ถูกเปิดกว้าง ไม่จำกัดกรอบอีกต่อไป ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างอิสระตามความต้องการของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นที่ไหน หรือเมื่อไหร่ก็ตาม การเรียนรู้จึงเกิดขึ้นได้อย่างก้าวกระโดด (ชัชชญา พิระธรณิศร์, 2563) ซึ่งทักษะที่จำเป็นกับผู้เรียน ในยุคดิจิทัลนี้จึงไม่ใช่แค่ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือการอ่านออก เขียนได้อีกต่อไป แต่ต้องเป็นทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เหมาะสม ทั้งต่อการเรียนรู้ การทำงาน และการดำรงชีวิต ของตนเอง (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2560) รูปแบบการจัดการเรียนรู้จึงต้องถูกปรับเปลี่ยนให้ตอบสนอง ต่อสภาพบริบทของสังคม และความต้องการของผู้เรียน สร้างการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงภายใต้สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบัน การจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการกับการทำงานเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ และต่อยอดออกมา เป็นผลงานใหม่หรือนวัตกรรมได้ในอนาคต (มานะ สินธวงษานนท์, 2562)

จากการศึกษารายงานแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5 ปี (พ.ศ.2566-2570) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย พบว่า ครูขาดความเชี่ยวชาญ ในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ คิดริเริ่ม สร้างสรรค์ เป็นนวัตกรรม รวมถึงขาดบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศโดยตรงและมีการเปลี่ยนแปลงผู้ใช้งาน ระดับสถานศึกษา ทำให้ขาดความเข้าใจและความต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน และบุคลากร ในสถานศึกษาบางแห่งขาดความรู้ความเข้าใจด้านการใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศและไม่เห็น ความสำคัญของความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์สำหรับระบบสารสนเทศ นอกจากนี้สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัยยังมีเป้าหมายในการพัฒนาครูในสถานศึกษาตามเป้าหมายหลักของ

แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ข้อที่ 4 ว่าครุมีจิตวิญญาณความเป็นครู มีความเข้มแข็งทางวิชาการ เป็นผู้จัดการเรียนรู้ที่หลากหลายตอบสนอง ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรม และมีทักษะในการใช้เทคโนโลยี (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย, 2565, น. 41-42)

จากความเป็นมาและความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลดังกล่าวข้างต้นนี้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญ และความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของตนเอง และใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรการพัฒนาครูและบุคลากรสายการสอนที่สอดคล้องกับความเป็นจริง สามารถพัฒนาได้อย่างตรงจุด นอกจากนี้ ยังเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริม ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู และแนวทางในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลครูเพื่อให้สอดคล้องกับการทำงานแบบของภาครัฐต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริม ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย
2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมครู เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ และการพัฒนาวิชาชีพครู ให้เจริญก้าวหน้า

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ผู้วิจัยแบ่งขอบเขตของการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

การศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล
2. ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล
3. ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้
4. ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้บนฐานดิจิทัล

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1,069 คน จากจำนวน 27 โรงเรียน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2566 จำนวน 285 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการใช้ตารางสำเร็จรูป (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน สถิรพร เขาวนชัย, 2561, น. 98) และการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยคำนวณเทียบสัดส่วนครูแต่ละสหวิทยาเขตโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

การศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ในขั้นตอนที่ 1 โดยเลือกจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในแต่ละด้าน มาเป็นกรอบในการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

2. ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ผู้บริหารการศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางการศึกษาหรือเทียบเท่า มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญพิเศษ มีประสบการณ์ในการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี และทำงานกำกับดูแลกลุ่มงานส่งเสริมการจัดการศึกษาทางไกล เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 1 คน

2. ศึกษานิเทศก์ ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับทักษะด้านการจัดการเรียนรู้และเทคโนโลยีดิจิทัล มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ และมีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน

3. ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางการศึกษาหรือเทียบเท่า มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ มีประสบการณ์ในการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล หมายถึง ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสาร การปฏิบัติงานและการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ประกอบไปด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของครู ในการนำเทคโนโลยีมาพัฒนาหลักสูตร และวางแผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์ผู้เรียน และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีหลากหลายให้เท่าทันต่อยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลงของโลก ยุคดิจิทัล

1.2 ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของครู ในการเลือกใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกับการเลือกใช้แอปพลิเคชันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผล ประเมินผลอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียน การสร้างสภาพแวดล้อม และบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนสามารถเสริมสร้างประสิทธิภาพ ทางการเรียนรู้แบบออนไลน์ให้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

1.3 ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูในการนำ ความรู้ที่ได้จากการพัฒนามาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อขยายองค์ความรู้ของตนเอง ให้เกิดความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอน และใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันผลิตสื่อ เทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมและปลอดภัยกับผู้เรียน

1.4 ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้บนฐานดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของครู ในการใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียน ผู้ปกครอง หรือผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ กำหนดพื้นที่แบ่งปันข้อมูลออนไลน์ ใช้โปรแกรมการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ และโต้ตอบกันผ่านหน้าจอ เพื่อเป็นการสร้างความร่วมมือทางการศึกษา ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย

2. แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู หมายถึง แบบอย่างในการปฏิบัติ แนวทางการดำเนินการ หรือข้อมูลต่างๆ ที่แนะนำสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน เกี่ยวกับสิ่งที่ควรปฏิบัติในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู

3. ครู หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2566

4. สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2566

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีเนื้อหาสาระตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการบริหารการศึกษา
 - 1.2 ความสำคัญของการบริหารการศึกษา
2. แนวคิดเกี่ยวกับยุคดิจิทัล
 - 2.1 ความหมายของยุคดิจิทัล
 - 2.2 ความสำคัญของยุคดิจิทัล
3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
 - 3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้
 - 3.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้
 - 3.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
4. แนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาครู
 - 4.1 ความหมายของการพัฒนาครู
 - 4.2 ความสำคัญของการพัฒนาครู
 - 4.3 แนวทางการพัฒนาครู
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา

ความหมายของการบริหารการศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้าความหมายของการบริหารการศึกษา มีผู้ศึกษาหลายท่านอธิบายความหมายของการบริหารการศึกษา ไว้ดังนี้

หวน พันธุ์พันธ์ (2545) ได้กล่าวถึงความหมายของการบริหารการศึกษาว่า เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายฝ่ายร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อพัฒนาเด็ก เยาวชน ประชาชน หรือสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน เช่น ความสามารถ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ค่านิยมหรือคุณธรรม ทั้งในด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ เพื่อให้บุคคลดังกล่าวเป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคม โดยกระบวนการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นระเบียบแบบแผน และไม่เป็นระเบียบแบบแผน

ธีระ รุญเจริญ (2548) ได้กล่าวถึงความหมายของการบริหารการศึกษาว่า เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลร่วมมือกันจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสมาชิกในสังคม ได้แก่ เด็ก เยาวชน ประชาชน โดยพัฒนาความสามารถ ทักษะ ทักษะ คุณธรรม และค่านิยม เพื่อให้เป็นกำลังคนที่มีประสิทธิภาพ เพียบพร้อมด้วยคุณค่าของความเป็นมนุษย์โดยกระบวนการต่าง ๆ อย่างเป็นระเบียบแบบแผน ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาเพื่อให้เกิดกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิต

ถวิล เกษสุพรรณ (2552) ได้กล่าวถึงความหมายของการบริหารการศึกษาว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ ทางการศึกษาที่บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ร่วมมือกันดำเนินงานโดยใช้ทรัพยากร การบริหารเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นผู้มีคุณภาพในสังคมตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

ภาวดี อนันต์นาวิ (2553) ได้กล่าวถึงความหมายของการบริหารการศึกษาว่า เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลาย ๆ คน ร่วมกันดำเนินการเพื่อพัฒนาให้เด็ก เยาวชน ประชาชนหรือสมาชิกของสังคมให้มีความสามารถ มีทักษะ ทักษะ ค่านิยมหรือคุณธรรม ส่วนในด้านสังคม การเมือง และเศรษฐกิจนั้น ต้องการให้เป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคมโดยกระบวนการต่าง ๆ ที่เป็นระเบียบแบบแผน ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน

จอมพงศ์ มงคลวนิช (2556) ได้กล่าวถึงความหมายของการบริหารการศึกษาว่า เป็นการบริหารองค์กรหรือหน่วยงานใด ๆ ในสังคม ไม่ว่าจะ เป็นของภาครัฐหรือเอกชน มีการจัดโครงสร้างต่าง ๆ อย่างเป็นระเบียบ รวมทั้งดำเนินการตามกระบวนการต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความเจริญก้าวหน้าและการบรรลุเป้าหมายขององค์กรนั้น

สุภค ยมพุก และวิโรจน์ เจษฎาลักษณ์ (2558) ได้กล่าวถึงความหมายของการบริหาร การศึกษาว่า เป็นการดำเนินการต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาที่จะทำใ้บุคลากรเกิดการรับรู้ กระบวนการในการบริหารสถานศึกษาสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานทำให้เกิดความร่วมมือ และความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย ของสถานศึกษาประกอบด้วย การบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป

สัมมา รธนิตย์ (2560, น. 93) ได้กล่าวถึงความหมายของการบริหารการศึกษาไว้ว่า เป็นการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ และมีการสั่งการ ควบคุม และจัดการเพื่อใช้ทรัพยากรทางการศึกษาที่มีอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีจุดมุ่งหมายคือผลผลิตหรือผู้เรียนมีคุณภาพสูงสุด และบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้

ธีรศักดิ์ อุปรมัย อุปไมยอริชัย และสุชาติ บางวิเศษ (2563, น. 30) ได้กล่าวถึงความหมาย ของการบริหารการศึกษาว่า เป็นการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพทั้งความรู้ ความคิด ความสามารถและความเป็นคนดีที่ หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มบุคคลร่วมมือกันพัฒนา คนให้มีคุณภาพ ซึ่งการจะพัฒนาคนให้มีคุณภาพได้นั้นจะต้องมีการดำเนินการในการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การวัดผล การจัดอาคารสถานที่และพัสดุครุภัณฑ์ การสรรหาบุคคลมาดำเนินการ หรือมาทำการสอนในสถาบันการศึกษา การปกครองนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเป็นคนดี มีวินัยและอื่น ๆ ซึ่งการดำเนินงานเหล่านี้รวมเรียกว่า "ภารกิจทางการบริหารการศึกษา" หรือ "งานบริหารการศึกษา"

จากการศึกษาความหมายของการบริหารการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ โดยอาศัยความร่วมมือกันของกลุ่มบุคคล ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นสมาชิกในสังคมที่มีคุณภาพทั้งด้านความรู้ คุณธรรม และความสามารถ เพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพในสังคมโดยมีการดำเนินการ อย่างเป็นระบบเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้และเกิดความเจริญก้าวหน้าขององค์กร

ความสำคัญของการบริหารการศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้าความสำคัญของการบริหารการศึกษา มีผู้ศึกษาหลายท่านอธิบาย ความสำคัญของการบริหารการศึกษา ไว้ดังนี้

สันติ บุญภิรมย์ (2552, น. 43-44) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารการศึกษาว่า การบริหารมีคุณค่าอย่างยิ่งต่องานกิจกรรมหรือภารกิจที่จะต้องปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จไปด้วยดี ทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งนี้การบริหารมีความสำคัญ ดังนี้

1. ช่วยให้เกิดการลงมือปฏิบัติงาน เนื่องจากการบริหารมีกิจกรรมหนึ่งสำคัญยิ่ง คือ การตัดสินใจ
 2. ช่วยก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันของบุคคล เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่วางไว้
 3. ช่วยให้การปฏิบัติงานของบุคคลและกลุ่มบุคคลประสบความสำเร็จได้รวดเร็ว เนื่องจากการแบ่งงานกันทำและมีการทำงานที่ประสานกัน
 4. ช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม เนื่องจากการบริหารเป็นกรรมวิธีที่บุคคลได้นำไปใช้ในการบริหาร
 5. ช่วยก่อให้เกิดการประหยัด เนื่องด้วยการปฏิบัติงานจะต้องมีปัจจัยต่าง ๆ เข้าไปสนับสนุนที่ส่งผลให้งานประสบผลสำเร็จ
 6. ช่วยให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นการทำงานที่ลงทุนน้อย แต่ได้ค่าตอบแทนมากที่สุด ทำให้ทุกคนพึงพอใจ
 7. ช่วยก่อให้เกิดความเป็นธรรมและความสามัคคี เนื่องจากการบริหาร คือ การแบ่งงานกันทำตามความรู้ ความสามารถ ความถนัดและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ที่มารวมกลุ่มกันทำงาน
 8. ช่วยให้หน่วยงานหรือองค์กรมีความเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง เพราะการบริหารมีเทคนิคและวิธีการใหม่ ๆ อยู่เสมอ
 9. ช่วยก่อให้เกิดผลประโยชน์ตามมา การบริหารเป็นการปฏิบัติงานที่เกิดจากการกำหนดนโยบายของฝ่ายการเมือง แล้วการเมืองให้การสนับสนุนงบประมาณมากขึ้นจึงทำให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานทั้งในระบบบริหารและระบบปฏิบัติการ
- ภารดี อนันต์นาวิ (2553, น. 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารการศึกษาว่า การบริหารเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎีสาขาหนึ่ง มีองค์ประกอบของความรู้มีกฎ เกณฑ์ ทฤษฎี การบริหาร นำมาจากศาสตร์สาขาอื่น โดยนำมาศึกษาค้นคว้าวิจัยในเชิงวิทยาศาสตร์ เพื่อนำผลไปปฏิบัติการบริหารขึ้นอยู่กับความสามารถ ประสบการณ์และทักษะของผู้บริหารของแต่ละบุคคลที่จะทำงาน ให้บรรลุตามเป้าหมาย นับว่าเป็นการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติให้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม นับเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง
- วิชิต กำมันตะคุณ (2560, อ้างถึงใน พิศภัทร พวงทอง, 2564) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารการศึกษาว่า ในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

มีบุคคลและหน่วยงานรับผิดชอบในการดำเนินการ โดยมีรูปแบบ ขั้นตอน และวิธีการดำเนินการ มีทรัพยากรสนับสนุน และมีกระบวนการประเมินผลการศึกษาที่เที่ยงตรงน่าเชื่อถือ

จากการศึกษาความสำคัญของการบริหารการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า การบริหารการศึกษา มีความสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่องซึ่งเกิดจากความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกในองค์กรที่มีการแบ่งงานเป็นฝ่าย ส่งผลให้เกิดผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล โดยคำนึงถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์สำคัญ คือ การพัฒนาผู้เรียน

แนวคิดเกี่ยวกับยุคดิจิทัล

ความหมายของยุคดิจิทัล

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559) ได้กล่าวถึงความหมายของยุคดิจิทัลว่า ยุคดิจิทัล (Digital Era) คือ ยุคของอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่มีความรวดเร็ว ในการสื่อสารการส่งผ่านข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคม ไม่ว่าจะเป็นข่าวสาร ภาพหรือวิดีโอที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วทุกที่และทุกเวลา

พัชรา วาณิชวสิน (2560) ได้กล่าวถึงความหมายของยุคดิจิทัลว่า ยุคดิจิทัล (Digital Era) คือยุคที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทขับเคลื่อนสังคมไปข้างหน้า เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในสังคม และส่งผลต่อการดำเนินงานขององค์กรต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว

จิณฉัตร ปะโคทั้ง (2561) ได้กล่าวถึงความหมายของยุคดิจิทัลว่า ยุคดิจิทัล (Digital Era) คือ ยุคของอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่มีความรวดเร็วในการสื่อสาร การส่งผ่านความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคม ไม่ว่าจะเป็นข่าวสาร ภาพ หรือวิดีโอที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วทุกที่และทุกเวลา

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561) ได้กล่าวถึงความหมายของยุคดิจิทัลว่า ยุคดิจิทัลเป็นยุคที่เทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้า ทำให้มีความสะดวกรวดเร็วในการสื่อสาร การส่งผ่านข้อมูลข่าวสาร และองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคม ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพ เสียง หรือคลิปวิดีโอ ทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลมากขึ้น เป็นโลกที่อินเทอร์เน็ตเป็นทุกสรรพสิ่ง หรือเรียกว่า IOT (Internet of Things) อันเนื่องมาจากเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่สามารถเชื่อมต่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่จำนวนมาก (Big Data) ผ่านการวิเคราะห์ ประมวลผลอย่างรวดเร็ว ทำให้มีความสะดวกรวดเร็วในการใช้งาน ความเป็นยุคดิจิทัลนี้จึงเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของมนุษย์

ไปได้อย่างมากมาย โดยสภาพดังกล่าวนำไปสู่โอกาสอย่างมหาศาล แต่ในทางตรงกันข้ามทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้อีกมากมายด้วยเช่นกัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่และทำให้เกิดสภาวะการแข่งขันที่สูงขึ้นในทุกด้าน รวมถึงเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ที่สำคัญคือส่งผลให้คุณลักษณะของผู้เรียนเปลี่ยนไป

จากการศึกษาความหมายของยุคดิจิทัล สามารถสรุปได้ว่า ยุคดิจิทัลเป็นยุคที่เทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้า ทำให้มีความสะดวกรวดเร็วในการสื่อสาร การส่งผ่านข้อมูลข่าวสารได้อย่างดี เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตได้อย่างมากมาย สะดวกสบายในการเรียนรู้ เป็นส่วนสำคัญของชีวิต เพิ่มศักยภาพของมนุษย์ในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาสิ่งใหม่ใหม่ได้เป็นอย่างดี เพิ่มศักยภาพในออกแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับครูในยุคดิจิทัล

ความสำคัญของยุคดิจิทัล

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2559, น. 14) ได้กล่าวถึงความสำคัญเกี่ยวกับยุคดิจิทัลว่า ในปัจจุบันโลกของเราได้เริ่มเข้าสู่ยุคของเทคโนโลยีดิจิทัลที่เทคโนโลยีไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนในการดำเนินงาน แต่จะหลอมรวมกับชีวิตของมนุษย์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นเทคโนโลยีดิจิทัลยังเปลี่ยนโครงสร้างรูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจกระบวนการผลิต การบริการ กระบวนการทางสังคม รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ดังนั้น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทางด้านเทคโนโลยี และพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในอาชีพต่าง ๆ ทั้งภาคบริการ ภาคอุตสาหกรรมและภาคการเกษตร รวมถึงบุคคลทั่วไปต้องมีทักษะการรู้เท่าทันสื่อและความฉลาดรู้ทางดิจิทัล จึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเร่งพัฒนาให้มีคุณภาพ

สุวิทย์ เมษินทรีย์ (2559, น. 22) ได้กล่าวถึงความสำคัญเกี่ยวกับยุคดิจิทัลว่า สังคมปัจจุบันได้เข้าสู่สังคมฐานความรู้โดยคนในสังคมจะต้องเป็นแรงงานที่ใช้ความรู้ในการทำงาน (Knowledge worker) ซึ่งควรเป็นบุคคลที่พร้อมที่จะเรียนรู้ตลอดเวลา ดังนั้น ทักษะที่ควรมีในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการรู้สารสนเทศ นอกจากนั้นรัฐบาลไทยได้ปรับเปลี่ยนประเทศไทยไปสู่โมเดล Thailand 4.0 โดยเน้นการให้ความสำคัญเรื่องอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่ของประเทศเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศด้วยนวัตกรรม

อดิพร เกิดเรือง (2559, น. 20) ได้กล่าวถึงความสำคัญของยุคดิจิทัลว่า ในยุคนี้เป็นยุคที่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลใช้ ส่งผลให้กลายเป็นเครื่องมือที่ประชาชน หน่วยงาน และองค์กรได้ใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สะดวกสบายมากขึ้น มีการคิดค้นสิ่งใหม่ ส่งผลต่อการเกิดการกระจายทางเศรษฐกิจอย่างกว้างขวาง รวมถึงการที่ภาครัฐได้มีการปรับเปลี่ยนวิธีบริการประชาชน

อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ และมีการเปิดกว้างในการเผยแพร่ข้อมูลได้อย่างอิสระ สิ่งนี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีซึ่งนำไปสู่ภาวะการณ์จ้างงานและการมีงานซึ่งเริ่มหายากมากขึ้นเนื่องจากเทคโนโลยีเริ่มเข้ามามีบทบาทแทนแรงงานและการจ้างงานจะถูกผันเปลี่ยนไปเป็นการจ้างงานแบบชั่วคราว (Outsource) ซึ่งเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่า แต่ยังคงเหลือเพียงงานที่มีลักษณะเป็นวิชาชีพที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญที่ยังอยู่รอดปลอดภัยในโครงสร้างระบบสังคม

เสาวลักษณ์ พันธบุตร (2560, น. 16) ได้กล่าวถึงความสำคัญเกี่ยวกับยุคดิจิทัลว่า โลกถูกทำให้เล็กลงสำหรับการใช้ชีวิตยุคดิจิทัล สื่อและเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อการเติบโตของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งส่งผลต่อการใช้ชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยสูงอายุ เกิดการเปลี่ยนแปลงของประชากรโลกและสิ่งแวดล้อม ในช่วงศตวรรษที่ 21 ที่เกิดวัฒนธรรมอินเทอร์เน็ต ทักษะคิด การบริโภคของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไป ผู้บริโภคมีบทบาทในการกำหนดทิศทางของสินค้า นอกจากนั้นยังเป็นสังคมแห่งข้อมูลที่ไม่จำกัด สามารถติดต่อสื่อสาร ค้นหาข้อมูลเพื่อการศึกษา การท่องเที่ยว การทำธุรกิจ ซึ่งสามารถค้นหาข้อมูลได้ผ่านหน้าจอบริษัทคอมพิวเตอร์และหน้าจอสมาชิกโฟนในโลกยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีทำให้การติดต่อสื่อสารทำได้ง่ายตายและรวดเร็ว

ศศิวิมล ม่วงกล้า (2562, น. 22) ได้กล่าวถึงความสำคัญเกี่ยวกับยุคดิจิทัลว่า ยุคดิจิทัลเป็นยุคของอิเล็กทรอนิกส์ที่มีความรวดเร็วในการสื่อสารการส่งผ่านข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคมสังคมไทยควรตระหนักถึงการเปลี่ยนผ่านของยุคดิจิทัล และการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลเป็นความท้าทายอย่างยิ่ง ดังนั้น การส่งเสริมให้เยาวชน ครู นักเรียน นักศึกษา องค์กรมีการพัฒนาทักษะความรู้ เพื่อสร้างการเติบโตและพัฒนาทั้งต่อตนเองและสังคม และมีการสร้างความตระหนักให้ทุกฝ่ายได้ร่วมมือกันในวิถีดิจิทัล การสร้างแนวทางการเรียนรู้ใหม่ ๆ พร้อมทั้งเปิดใจยอมรับการทำงานร่วมกัน แบ่งปัน ฟังพาคายกัน นอกจากนั้นสถาบันการศึกษาต้องแบ่งปันหลักสูตรร่วมกัน เพื่อให้เยาวชนทุกคนมีความรู้ที่เท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาการศึกษาให้ทันกับโลกยุคปัจจุบัน การคำนึงถึงแนวคิดการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน ที่นำไปสู่การขับเคลื่อนและพัฒนาเยาวชนให้เติบโตและก้าวหน้าไปสู่การเตรียมพร้อมในยุคดิจิทัลในอนาคต

จากการศึกษาความสำคัญเกี่ยวกับยุคดิจิทัล สามารถสรุปได้ว่า ในปัจจุบันโลกได้เข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างแท้จริง ซึ่งเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ส่งผลต่อการเติบโตของเศรษฐกิจและสังคม อีกทั้งเทคโนโลยียังมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เทคโนโลยีช่วยให้เกิดการติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้ง่ายขึ้น ดังนั้น หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องพัฒนาทรัพยากร

มนุษย์ให้เท่าทันกับเทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนาให้ประชาชนมีทักษะ ความรู้ ตระหนักถึงความสำคัญ
ของเทคโนโลยี เพื่อขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจและสังคมของประเทศมีความเจริญก้าวหน้าและมีคุณภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ความหมายของการจัดการเรียนรู้

Hough, J.B. and Duncan (1970) ได้กล่าวถึงความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง
กิจกรรมที่บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเองอย่างสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้และม
ีความผาสุก ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงเป็นกิจกรรมในแง่มุมต่าง ๆ จำนวน 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร (Curriculum) หมายถึง การศึกษาจุดมุ่งหมายของการศึกษา ความเข้าใจ
ในจุดประสงค์รายวิชา และการตั้งจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน ตลอดจนเลือกเนื้อหา
ได้เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น

2. ด้านการจัดการเรียนรู้ (Instruction) หมายถึง การเลือกวิธีสอนและเทคนิค
การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้

3. ด้านการวัดผล (Measuring) หมายถึง การเลือกวิธีการวัดผลที่เหมาะสมและสามารถ
วิเคราะห์ผลได้

4. ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ (Evaluation) หมายถึง ความสามารถ
ในการประเมินผลของการจัดการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดได้ (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน,
2557, น. 7)

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ (2542, น. 255) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นกระบวนการ
ที่มีระบบระเบียบครอบคลุมการดำเนินการตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้จนถึงการประเมินผล

สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543, น. 21) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ว่า
การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการ วิธีการ การจัดกิจกรรมและประสบการณ์
การเรียนรู้ โดยมีการจัดบรรยากาศ เนื้อหาสาระ กระบวนการ การประเมินผลการเรียนรู้
การมีส่วนร่วมของชุมชน แหล่งการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาคนและชีวิตให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็ม
ตามความสามารถ สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (2557, น. 8) ได้กล่าวถึงความหมายของการจัดการ
เรียนรู้ว่า การจัดการเรียนรู้คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียน
เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน

กุลิศรา จิตรชญาวณิช (2562, น. 2) ได้กล่าวถึงความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่าการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินงานของผู้สอนตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้จนสิ้นสุดการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและเกิดทักษะหรือสมรรถนะต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

จากการศึกษาความหมายของการจัดการเรียนรู้ สามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ผู้สอนจัดสถานการณ์ สภาพการณ์ หรือกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ และสามารถนำประสบการณ์การเรียนรู้นั้นไปใช้ได้

ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้

กุลิศรา จิตรชญาวณิช (2562, น. 11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ว่าการจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่เจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์สังคม และสติปัญญา โดยภาพรวมการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญหลายประการดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงามในการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้งโดยทั่วไป ผู้สอนจะกำหนดจุดประสงค์ในการเรียนรู้เอาไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ที่ดีขึ้น หรือต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์สังคม และสติปัญญา

2. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้จุดมุ่งหมายการจัดการศึกษาบรรลุผลตามเป้าหมาย ทั้งนี้การกำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ในหลักสูตรแต่ละระดับการศึกษาของสังคมไทย อาจจะมีทั้งความเหมือนกันและต่างกัน แต่ไม่ว่าจุดมุ่งหมายของการศึกษาในแต่ละระดับจะกำหนดไว้อย่างไรสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้จุดมุ่งหมายของการศึกษารับผลก็คือ การจัดการเรียนรู้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่ดีมีประสิทธิภาพจะส่งผลทำให้การศึกษามีคุณภาพ

3. การจัดการเรียนรู้ช่วยเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนสามารถที่จะนำไปใช้ในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ซึ่งทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เรียนที่สถานศึกษาควรจัดให้กับผู้เรียนมีหลายทักษะด้วยกัน เช่น ทักษะกระบวนการคิด ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะทางสังคม ทักษะการสื่อสาร ทักษะทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการใช้เทคโนโลยี เป็นต้น

4. การจัดการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม ทำให้ผู้เรียนเป็นคนที่สามารถแยกดีชั่วถูกผิดออกอย่างมีเหตุผล มีหลักยึดปฏิบัติในการใช้ชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้องดีงาม และทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์

5. การจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนรู้จักเอาตัวรอด เนื่องจากการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างองค์ความรู้พัฒนาให้ผู้เรียนมีสติปัญญาที่ชาญฉลาด รวมทั้งพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน และยังสามารถช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในการดำรงชีวิตให้มีความสุขในสังคม ดังนั้น เมื่อผู้เรียนได้รับทั้งความรู้ ประสบการณ์และทักษะต่าง ๆ จากการศึกษาและการจัดการเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งดังกล่าวมาใช้ให้เป็นประโยชน์และรู้จักที่จะเอาตัวรอดอยู่ในสังคมได้อย่างรู้เท่าทัน

6. การจัดการเรียนรู้ช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

7. การจัดการเรียนรู้สามารถนำไปสู่การสร้างเสริมอาชีพหรือรายได้ให้กับผู้เรียน

8. การจัดการเรียนรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้น้องค์ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ไปใช้พัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติให้มีความก้าวหน้าได้

จากการศึกษาความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เปรียบเสมือนเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้านไปสู่ความสำเร็จในชีวิต ทั้งนี้ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนเป็นสำคัญ หากผู้สอนเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียน ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล

Krumsvik (2013) กล่าวถึง การพัฒนาเรียนรู้และรูปแบบการสอนให้สอดคล้องและมีประสิทธิภาพขึ้นได้ในยุคดิจิทัล ซึ่งนวัตกรรมเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้มีการพัฒนาไปอย่างมาก มีการนำไปปรับประยุกต์ใช้ในวงการต่าง ๆ รวมทั้งในเรื่องของการเรียนรู้และมิติรอบข้าง ไม่ว่าจะเป็น 5G VR AR IOTs แอปพลิเคชันต่าง ๆ หรือ AI ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้และการนำไปประยุกต์ใช้ทั้งต่อผู้เรียน ผู้สอน โดยมีบทบาทในการออกแบบการสอนทั้ง 3 ด้าน ได้แก่

1. การออกแบบเนื้อหา (Design of Content) โดยคำนึงถึงเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียนและมุ่งเน้นไปทางด้านการสร้างสรรค้ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยความเท่าทัน

ต่อยุคสมัยของเนื้อหาที่มีการอัปเดตอยู่ตลอดเวลา การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่ยืดเยื้อ ใช้เนื้อหาที่มีความเหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดความตึงเครียด รวมทั้งควรเพิ่มทางเลือกให้กับผู้เรียนในการสอบถาม แสดงความคิดเห็นได้ และการออกแบบเนื้อหาไม่ควรมีแค่ตัวอักษรอย่างเดียว แต่ควรมีภาพหรือสื่อที่จะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้มากขึ้น

2. การออกแบบกิจกรรมทางการเรียน (Design of Activities) แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

2.1 พฤติกรรมทางการเรียน (Behaviorist Learning) หมายถึง ความสนใจในเนื้อหา การแสดงออก หรือลักษณะของผู้เรียน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงออกให้เห็นต่อกิจกรรมหรือเนื้อหา ดังนั้น การออกแบบกิจกรรมทางการเรียนจะต้องคำนึงถึงช่วงอายุของผู้เรียนและคำนึงถึงสิ่งที่จะเป็นมิตรต่อผู้เรียนในแต่ละช่วงอายุ

2.2 การสร้างสรรค์ทางการเรียน (Constructivist learning) การออกแบบกิจกรรมในการเรียนรู้ควรเป็นไปอย่างสร้างสรรค์ กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมมากขึ้น นอกจากนี้ในการออกแบบกิจกรรมควรเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ผ่านการเชื่อมโยงเนื้อหาใหม่ๆ เข้ากับประสบการณ์ในชีวิต หรือสถานการณ์รอบตัวของแต่ละคน

3. การออกแบบกระบวนการสื่อสาร

3.1 การออกแบบกระบวนการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญของการออกแบบการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล เพราะภาษาเขียนอาจเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นของการสื่อสารในปัจจุบัน ที่มีแนวโน้มจะใช้การสื่อสารผ่านรูปภาพมากขึ้นรวมทั้งการทำการสอนที่ต้องอาศัยการตอบโต้กันผ่านทางหน้าจอ ซึ่งผู้สอนจะต้องใช้เครื่องมือที่มีอยู่เพื่อออกแบบของเนื้อหาและ กระบวนการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสามารถต่อยอดความคิดได้

3.2 มีระบบการจัดการเก็บรวบรวมสารสนเทศทั้งในรูปแบบของภาพและเสียง และคัดเลือกทรัพยากรที่มีและนำมาใช้อย่างเหมาะสมโดยจะส่งผลให้การเรียนรู้มีความน่าสนใจ น่าติดตามไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

อัจฉราพรรณ กันสุขยะ (2563, น. 281) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่

1. มีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนสอน คือ การที่ครูสามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้และความต้องการของผู้เรียน มีการวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนสอน คิด และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถผลิตหรือใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรม ใช้แอปพลิเคชันมาช่วยสร้างการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้

2. มีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน คือ การที่ครูมีการจัดการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียน มีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ วิธีการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับผู้เรียน ปรับจากการสอนไปสู่การจัดการเรียนรู้เชิงรุก คอยเป็นโค้ชให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และสามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้

3. มีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ คือ การที่ครูมีการจัดการชั้นเรียน สร้างสภาพแวดล้อมในการสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างหลากหลาย จัดกิจกรรมที่สนับสนุนส่งเสริม การเรียนหรือสร้างสิ่งแวดล้อมดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้

4. มีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายและเหมาะสม คือ การที่ครูรู้จักการเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินให้เหมาะสมกับผู้เรียน และสามารถวัดได้จริงว่าเมื่อเรียนไปแล้วเด็กเขารู้หรือยังไม่รู้อะไร มีการบันทึกพัฒนาการของผู้เรียนขณะสอน และดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดการเรียนการสอน โดยเก็บข้อมูลการเรียนรู้ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น สังเกต ซักถาม จดบันทึก แล้ววิเคราะห์ว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือไม่ จะต้องให้ผู้เรียนปรับปรุงอะไร หรือผู้สอน ปรับปรุงอะไร เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ มีการประเมินระหว่างเรียน มีการให้ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะในการนำเสนอผลงาน การพูดคุยระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ผลการสอบ เป็นต้น มีการใช้เทคโนโลยีมาร่วมในการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย

5. มีทักษะการให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ คือ การที่ครูสามารถสะท้อนกลับผลการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา ปรับปรุง และเรียนรู้ที่จะทำให้อัตโนมัติขึ้น เป็นการบรรยายหรืออธิบายถึงพฤติกรรมของผู้เรียนว่ามีพฤติกรรมที่ดึ้นน้ออย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติ พฤติกรรมที่ดึ้นน้อต้องเป็นการให้อย่างต่อเนื่องและชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง และปรับปรุงพัฒนา

จิตติมา วรณศรี (2564, น. 137) ได้กล่าวถึง ครูยุคดิจิทัลที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง สามารถจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากขึ้น ทักษะด้านการสอน ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

1. ทักษะการโค้ช ชี้แนะ กระตุ้น และสะท้อนผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน
2. ทักษะการจัดการเรียนรู้ ออกแบบและจัดกิจกรรมโดยผู้เรียนมีบทบาทเชิงรุก และเกิดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์

3. ทักษะดิจิทัล มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ ผลิตสื่อเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม และปลอดภัย

4. ทักษะสร้างนวัตกรรม สามารถคิดบูรณาการสร้างความรู้ใหม่ สร้างวิธีการสอนหรือสื่อใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์

นิศารัตน์ ชื่นใจ (2564, น. 104-105) กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูอย่างชำนาญ ทั้งทางด้านทฤษฎี เทคนิค และวิธีการสอนในการจัดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น มีองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

1. ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
2. ทักษะการจัดการชั้นเรียน
3. ทักษะการออกแบบการจัดการเรียนรู้
4. ทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ชานนท์ คำปิวทา (2565) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู หมายถึง คุณลักษณะของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในการใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัล สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่

1. การออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล (Digital Learning Design) คือ ทักษะของครูที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับและการเลือกแหล่งเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน และการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล

2. การจัดการกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Pedagogical Strategies) คือ ทักษะของครูที่เกี่ยวข้องกับการเลือกใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ร่วมกับการเลือกใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชัน ที่ช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ และการวัดผล ประเมินผลอย่างเหมาะสม

3. การอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล (Digital Learning Facilitation) คือ ทักษะของครูที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน การควบคุมชั้นเรียน และการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการพัฒนาทักษะ และคุณลักษณะที่จำเป็นในโลกยุคดิจิทัล

4. การชี้แนวทางการเรียนรู้บนโลกดิจิทัล (Digital Learning Direction) คือ ทักษะของครูที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้เรียน การส่งเสริมผู้เรียนตามความถนัด และการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์

5. การใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ (Digital Tool Using) คือ ทักษะของครูที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานเครื่องมือดิจิทัล และโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการสร้างสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน

6. การสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้บนฐานดิจิทัล (Digital Learning Network) คือ ทักษะของครูที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานโปรแกรม หรือแอปพลิเคชันในการติดต่อ สื่อสารกับผู้เรียน ผู้ปกครอง หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อสร้างความร่วมมือทางการศึกษา และการพัฒนาตนเอง

กรณีกฎ ฐิตากรพงศ์ สลิต (2565) ได้กล่าวถึง ทักษะดิจิทัลของครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่

1. ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อต่าง ๆ (Computer and Connecting Devices Skilly) คือ ความสามารถเกี่ยวกับการใช้งานฮาร์ดแวร์ ระบบปฏิบัติการต่าง ๆ การจัดการข้อมูลการสำรองข้อมูลอุปกรณ์เคลื่อนที่และอุปกรณ์ต่อพ่วง การใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์

2. ทักษะการใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet Network Use Skill) คือ ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยการใช้งานเว็บเบราว์เซอร์สืบค้นข้อมูล มีเทคนิคในการค้นหาข้อมูลให้ได้ ข้อมูลที่ตรงตามความต้องการในเวลาที่รวดเร็ว นำข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือมาใช้ สามารถใช้งานไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ปฏิทิน โปรแกรมการสื่อสารและสามารถใช้ธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์

3. ทักษะการใช้โปรแกรมในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ (Electively Program Use Skill) คือ ความสามารถทำงานเอกสารการใช้งานโปรแกรมประมวลผลคำนวน โปรแกรมตารางคำนวณเบื้องต้น โปรแกรมการนำเสนองาน ส่งเสริมการทำงานให้มีประสิทธิภาพและมีคุณค่ามากขึ้น

4. ทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล (Digital Media Creation Program Use Skill) คือ ความสามารถในการใช้โปรแกรมสร้างเว็บหรือบทเรียนบนเครือข่าย การใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการทำงาน การใช้โปรแกรมตกแต่งภาพ การใช้โปรแกรมจับการทำงานของหน้าจอ และสามารถใช้อุปกรณ์ติดต่อสื่อภาพเคลื่อนไหว

5. ทักษะการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการศึกษา (Social Media for Education Use Skill) คือ ความสามารถใช้งานพื้นที่ทำงานแบบออนไลน์ ความสามารถกำหนดพื้นที่แบ่งปันข้อมูลออนไลน์ สามารถใช้โปรแกรมแบ่งปันหน้าจอ และสามารถใช้โปรแกรมการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ

6. ทักษะการใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย (Digital for Security Use Skill) คือ ความสามารถป้องกันภัยคุกคามด้านความมั่นคงปลอดภัย ปฏิบัติตามหลักเพื่อรักษาความปลอดภัย ปฏิบัติตามหลักการใช้เว็บเบราว์เซอร์อย่างปลอดภัย โดยที่ไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น

ภาณุมาศ เกษรสุริวงศ์ (2565) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะและความสามารถของครูในการจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ คือ ความรู้และความสามารถของครูในการใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสารและจัดการเรียนการสอนผ่านคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต หรือโทรศัพท์สมาร์ทโฟนร่วมกับผู้เรียนเพื่อใช้ประโยชน์จากข้อมูล เครื่องมือ และทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกันผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ยังสามารถสร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนสามารถเสริมสร้างประสิทธิภาพทางการเรียนรู้รูปแบบออนไลน์ให้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมกับวัย

2. ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา คือ ความสามารถของครูในการนำความรู้ที่ได้จากการสืบค้นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร และการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อขยายองค์ความรู้ของตนเองให้เกิดความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอนเลือกใช้ตัวกลางหรือช่องทางในการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่ผู้เรียน รวมไปถึงออกแบบ พัฒนาและผลิตนวัตกรรมการสอนได้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ง่ายอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน คือ ความสามารถของครูในการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียนที่มีการสอดแทรกความรู้ด้านทักษะและความสามารถในการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีสารสนเทศแก่ผู้เรียน เพื่อให้มีความรู้และความสามารถในการใช้เครื่องมือสำหรับการแก้ไขปัญหาด้านเทคโนโลยี ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเข้าถึง ค้นหา คัดกรอง ประยุกต์ใช้ข้อมูลสารสนเทศ

เนื้อหาด้านภาษา และการสื่อสารได้ด้วยความถูกต้อง เหมาะสม มีวิจารณ์ญาณไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น มีความสร้างสรรค์ต่อตนเอง และการประกอบอาชีพในอนาคต

4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน คือ ความสามารถของครูในการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และประสบการณ์เรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ และฝึกฝนทักษะทางการคิด การเชื่อมโยง และการสังเคราะห์เพื่อนำไปสู่การคิดค้น และสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์หรือชิ้นงานใหม่ ๆ พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการประยุกต์ใช้เพื่อการติดต่อสื่อสาร ในสถานการณ์ต่าง ๆ รอบตัวได้ รวมไปถึงส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก มีทักษะในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถถ่ายทอดความคิดใหม่ให้กับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง คือ ความสามารถของครูในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีอิสระในการใช้ความรู้และความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถศึกษาหรือสืบค้นจากสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการวางแผนและกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ เลือกแหล่งข้อมูล เลือกวิธีการเรียนรู้และประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตัวของผู้เรียนเอง

นฤภัค สันป่าแก้ว (2565) กล่าวถึง การส่งเสริมครูในการจัดการเรียนรู้ในยุค AI มีการพัฒนาทักษะ 3 ด้าน ได้แก่

1. การพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยี
2. การพัฒนาด้านการสอน
3. การพัฒนาด้านจิตวิทยาการสอน

ตาราง 1 แสดงการสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ที่	การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล	แหล่งข้อมูล								ความถี่
		1	2	3	4	5	6	7	8	
		Krumsvik (2013)	อัจฉราพรรณ กันส่วยะ (2563)	จิตติมา วรณศรี (2564)	นิตารัตน์ ชื่นใจ (2564)	ชานนท์ คำปัทมา (2565)	กรณภูมิ ธิติการพงษ์สถิต (2565)	ภาณุมาศ เกษรสิริวงศ์ (2565)	นฤภัค สันป่าแก้ว (2565)	
1.	การออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล	✓	✓	✓	✓	✓				4
2.	การจัดกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		7
3.	การอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล					✓				1
4.	การชี้แนะทางการเรียนรู้บนโลกดิจิทัล			✓		✓		✓		3
5.	การใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้			✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
6.	การสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้บนฐานดิจิทัล	✓			✓	✓	✓			4
7.	ทักษะสร้างนวัตกรรม			✓				✓		2
8.	การใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย						✓			1

ที่	การจัดการเรียนรู้ของ ครูในยุคดิจิทัล	แหล่งข้อมูล								ความถี่
		1	2	3	4	5	6	7	8	
		Krumsvik (2013)	อัจฉราพรรณ กันส่วยะ (2563)	จิตติมา วรณศรี (2564)	นิตารัตน์ ชื่นใจ (25645)	ชานนท์ คำปิงทา (2565)	กรณีนันท์ ฐิตการพงศ์สถิต (2565)	ภาณุมาศ เกษรสุริวงศ์ (2565)	นฤภัค สันป่าแก้ว (2565)	
9.	การจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ ที่เสริมสร้างสมรรถนะ ดิจิทัลของผู้เรียน							✓		1
10.	การสร้างบรรยากาศใน ชั้นเรียนที่เอื้อต่อการ เรียนรู้		✓							1
11.	การให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้		✓							1
12.	การพัฒนาด้านการสอน								✓	1
13.	การพัฒนาด้านจิตวิทยา การสอน								✓	1

จากตาราง 1 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ได้จำนวน 13 ด้าน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โดยแสดงในรูปความถี่ และคัดเลือกการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลที่มีความถี่ตั้งแต่ 4 ขึ้นไป ตลอดจนมีการเชื่อมโยงการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลที่มีความคล้ายคลึงกันเข้าด้วยกัน สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลมีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล 2) ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล 3) ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และ 4) ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้บนฐานดิจิทัล

แนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาครู

ความหมายของการพัฒนาครู

จากการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน ทำให้ครูจำเป็นจะต้องมีการพัฒนาความรู้และความสามารถของตนเอง เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการพัฒนาครูไว้ ดังนี้

ยนต์ ชุ่มจิต (2558, น. 30) กล่าวว่า การพัฒนาครู หมายถึง การดำเนินงานที่พยายามจะเสริมสร้างให้ครูมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการสอนและการทำงาน มีเจตคติที่ดีในการทำงานและต่อวิชาชีพครู รวมถึงมีบุคลิกภาพและคุณธรรมของความเป็นครูที่ดีด้วย

กมลพร อ่วมเพ็ง (2560, น. 14) กล่าวว่า การพัฒนาครู หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสร้างเสริมศักยภาพของบุคคล ให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรก้าวไปสู่ความสำเร็จในอนาคต

นาริรัตน์ รักรวิจิตรกุล (2560, น. 21) ได้ให้ความหมาย การพัฒนาครู หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ของครูอย่างต่อเนื่องตามช่วงอาชีพครู เพื่อความมั่นใจว่าครูจะมีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติการสอนท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้และการสอน

ธงชัย คำปวง (2561, น. 26) กล่าวว่า การพัฒนาครู หมายถึง กระบวนการขั้นตอนที่ส่งเสริมให้ครูที่ปฏิบัติงานเกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมครู ให้เป็นที่ต้องการขององค์การทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความชำนาญ มีทัศนคติ อุปนิสัย วิธีการทำงานให้มากขึ้น ตลอดจนเปลี่ยนแปลงทัศนคติในทางที่ดีจนปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น อันจะส่งผลให้องค์การหรือหน่วยงานที่ปฏิบัติอยู่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลที่สูงขึ้นในเรื่องของการปฏิบัติงาน

จากการศึกษาความหมายของการพัฒนาครู สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาครู หมายถึง กระบวนการที่ทำให้ครูเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยการพัฒนาสมรรถนะในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ อุปนิสัย และวิธีการทำงานของครูอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครูสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและองค์กรได้

ความสำคัญของการพัฒนาครู

ธราญา จิตรชญาวนิช (2560, น. 225) กล่าวว่า การพัฒนาครู มีความสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ยกย่องสรรเสริญให้ครูมีขวัญและกำลังใจที่ดีในการทำงานหรือปฏิบัติหน้าที่ ไม่เกิดความรู้สึกท้อแท้ในการประกอบวิชาชีพหรือเกิดความน้อยใจในสิ่งที่ตนเองทำโดยไม่มีใครมองเห็น
2. ช่วยส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองทางด้านวิชาการอยู่เสมอเพื่อนำสิ่งแปลกใหม่มาใช้พัฒนาลูกศิษย์ให้มีคุณภาพ
3. ช่วยให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมีความมั่นใจ และไว้วางใจในการพัฒนาคุณภาพของครู เพราะครูได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องโดยมีหน่วยงานและองค์การคอยสนับสนุน
4. ช่วยพัฒนาศักยภาพในการทำงานของครูผู้สอนทำให้ครูมีศักยภาพในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะได้รับความรู้ประสบการณ์และสิ่งใหม่มาประยุกต์ใช้ในการทำงาน
5. ช่วยกระตุ้นให้ครูพัฒนาตนเองทางด้านการทำตำแหน่งทางวิชาการหรือตำแหน่งทางการบริหารซึ่งจะทำให้มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและวิชาชีพที่ดีขึ้น
6. ช่วยทำให้ครูมีคุณภาพและเป็นครูมืออาชีพ เพราะการสร้างความก้าวหน้าและพัฒนาตนเองอยู่เสมอเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของครูที่ดีหรือมืออาชีพ
7. ช่วยทำให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัย เพราะการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในด้านต่าง ๆ ให้ทันบริบทสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไปจะทำให้ครูไม่ล้าหลัง มีความรู้ทางวิชาการเทคโนโลยี นวัตกรรมต่าง ๆ ที่แปลกใหม่

พรรณอร อุชุกภาพ (2561, น. 240) กล่าวว่า การพัฒนาครู มีความสำคัญเพื่อช่วยให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รู้เท่าทันกับปัญหาตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาและป้องกันการเกิดปัญหาพร้อมที่จะช่วยพัฒนาคนให้มีคุณภาพในการพัฒนาสังคมและประเทศ ทั้งนี้เป็นวิชาชีพที่ลักษณะเฉพาะและจำเป็นแก่สังคม (Social service) ที่ต้องใช้วิธีการแห่งปัญญาในการให้บริการ (Intellectual method) มีเสรีภาพการใช้วิชาชีพตามมาตรฐานของวิชาชีพ (Professional autonomy) มีจรรยาบรรณ (Professional ethics) และมีสถาบันวิชาชีพ (Professional Institution)

ธงชัย คำปวง (2561, น. 28) กล่าวว่า การพัฒนาครู มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เนื่องจากปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่มีผลต่อการดำรงชีวิต ส่งผลให้ครู

ต้องได้รับการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน ตัวครู และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน รวมทั้งให้สอดคล้องกับข้อบัญญัติในสาระของกฎหมายต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นความสำคัญของการพัฒนาครู ครูเป็นบุคคลสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการนำนวัตกรรมใหม่ไปใช้ ความสัมพันธ์ผลของหลักสูตรขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของครูเป็นสำคัญ การพัฒนาครูจึงเป็นความจำเป็นและความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมความรู้ความสามารถประสบการณ์ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและศักยภาพ ที่สามารถทำงานได้อย่างดีเพื่อให้ทันกับภาวะการณปัจจุบัน ที่มีความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ ๆ ของเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างมากมาย และมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นตามลำดับ ทำให้สภาพแวดล้อมทางสังคมเปลี่ยนแปลงไป ด้านการศึกษาหลักสูตรก็มีการเปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้นการบริหารงานบุคคลในหน่วยงานทางการศึกษามีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาอยู่เสมอด้วยเหตุผลหลายประการดังกล่าว ได้มีผู้เสนอความคิดความจำเป็นในการพัฒนาครูและครูในสถานศึกษาเช่นกัน แต่ละคนล้วนมีความแตกต่างกันทั้งระดับความรู้ ความชำนาญทัศนคติ ดังนั้นการพัฒนาครูจึงมีความสำคัญและจำเป็นประกอบกับสภาพของปัญหาในการปฏิบัติงานและเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ยิ่งทำให้การพัฒนาครูมีความสำคัญและจำเป็นมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาความสำคัญของการพัฒนาครู สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากในปัจจุบันโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงไป ทั้งในด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ที่มีผลต่อการดำรงชีวิตจึงมีความจำเป็นที่ครูจะต้องพัฒนาสมรรถนะในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ เพื่อที่จะสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง และความมุ่งหวังขององค์กรและสังคม ตลอดจนมีความเป็นครูมืออาชีพทันต่อสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งด้านวิชาการและเทคโนโลยีที่แปลกใหม่ ทำให้รู้เท่าทันปัญหาและรู้จักวิธีแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดความมั่นใจต่อผู้เรียนและผู้ปกครอง

แนวทางการพัฒนาครู

จอมพงศ์ มงคลวนิช (2556) ได้กล่าวถึง การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาว่าเป็นกระบวนการสร้างเสริมบุคลากรให้สามารถนำศักยภาพที่มีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรมากที่สุด เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ ตลอดจนทัศนคติของบุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ มีความพร้อมสำหรับรองรับการเปลี่ยนแปลงขององค์กร ได้การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเป็นกระบวนการที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง เริ่มด้วย

การหาความจำเป็นหรือความต้องการในการพัฒนาโดยการวิเคราะห์องค์การ วิเคราะห์งาน และวิเคราะห์บุคลากรดำเนินการพัฒนาบุคลากรตามแผน และติดตามประเมินผล โดยมีวิธีหลักในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะครู อาจารย์ ไว้ดังนี้

1. การฝึกอบรม (Training of personnel) การฝึกอบรมเป็นวิธีในการพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีความสามารถ มีทักษะ เกิดเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานโดยใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการสร้างประสบการณ์จากการฝึกปฏิบัติจริงของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาองค์กร

2. การนิเทศการสอน (Teaching supervision) การนิเทศการสอนภายในสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันของผู้บริหารและบุคลากรภายในสถานศึกษา ซึ่งจะต้องร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานของครู เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้สูงขึ้นตามจุดมุ่งหมายที่สถานศึกษาคาดหวังไว้

3. การสัมมนา (Seminar) การสัมมนาเป็นการประชุมที่สมาชิกผู้เข้าร่วมประชุมเป็นผู้มีความรู้ และความสนใจในเรื่องเดียวกันมาร่วมกันปรึกษาหรือร่วมกันคิดแก้ปัญหา เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ประสบการณ์ และทัศนคติ มีการรับฟังแนวคิดประสบการณ์ จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้รู้ แล้วเป็นสมาชิกผู้ร่วมประชุมร่วมกันให้ข้อมูล เสนอปัญหา ร่วมกันคิดวิเคราะห์ตัดสินใจหาข้อสรุปหรือแนวทางแก้ไขปัญหา

4. การประชุมปฏิบัติการ (Workshop) การประชุมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การประชุมร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ เน้นการร่วมกันทำงานเพื่อฝึกการแก้ปัญหา โดยผู้เข้าประชุมทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติ (Hands-on training) การประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นการประชุมเพื่อปฏิบัติการกิจร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งผู้เข้าประชุมจะมีการเรียนรู้ร่วมกันจากวิทยากร มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและลงมือปฏิบัติร่วมกัน เมื่อเสร็จสิ้นการประชุมเชิงปฏิบัติการ

เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558, น. 85-86) ได้สรุปแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู จากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 10 ด้าน ดังนี้

1. สมรรถนะครูด้านทักษะ ครูควรมีทักษะการสื่อสารที่ดีมีทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้ภาษาโดยเฉพาะการฟังและพูดในชีวิตประจำวันด้วยความมั่นใจ

2. ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ครูต้องมีทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่ถูกต้อง เพื่อเป็นแบบอย่างให้กับผู้เรียนนำไปใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด ให้มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ระดับของคำ ระดับของภาษา

3. ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี การนำสื่อเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญ และมีประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นสื่อที่ผู้เรียนมีความสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ได้

4. ทักษะการวัดและประเมินผล ครูควรวัดอย่างหลากหลาย สร้างเครื่องมือให้ตรงกับสิ่งที่วัด ควรมีการวัดผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน และวัดตามสภาพจริง

5. ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ครูควรมีการทำงานเป็นทีมจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ให้ความช่วยเหลือผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

6. ทักษะการพัฒนาตนเอง ครูควรมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอเป็นพฤติกรรมที่ครูสอน ควรปฏิบัติ จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องรู้เรื่องภาษาที่ถูกต้องเพื่อนำไปจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพกับผู้เรียน ด้วยการอบรม สัมมนา ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย

พรรณอร อุชุกภาพ (2561, น. 249) ได้กล่าวว่า การพัฒนาวิชาชีพครูมีวิธีการที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับการนำไปใช้ เช่น การสรรหาผู้เข้าเรียนวิชาชีพครู การจัดการศึกษาสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู การอบรมครูประจำการ การพัฒนาของสถาบันฝึกหัดครู การนิเทศ การบริหารจัดการการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของครู รวมทั้งแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวมาแล้วช่วยให้การพัฒนาวิชาชีพครูให้มีความเข้มแข็ง อันเป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางในการพัฒนางานของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาครู สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาครูมีแนวทางในการพัฒนาที่หลากหลาย ซึ่งมีกระบวนการที่สามารถพัฒนาครูได้โดยการจัดอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ การนิเทศติดตาม การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ การเพิ่มศักยภาพและการส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาเรียนรู้ในด้านทักษะต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยพัฒนาครูให้มีความสามารถ และส่งผลให้งานของครูให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อมรรัตน์ จินดา (2558) ได้วิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครปฐม เขต 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาสำหรับสถานศึกษา โดยจำแนกตามขนาด

ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2) เพื่อศึกษาความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กลุ่มที่ 1 สถานศึกษาในสังกัดจำนวน 94 แห่ง ที่ได้จากรีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) กลุ่มที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผู้ที่เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 2) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Interview Form) 3) การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของสถานศึกษาโดยจำแนกตามขนาดของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 พบว่าขนาดของสถานศึกษามีผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา เนื่องจากสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน จะขาดบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน สถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษจะมีบุคลากรด้านนี้โดยตรง แต่สถานศึกษาขนาดกลาง และขนาดเล็กยังมีความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 2) ความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 จากการสอบถาม และการสัมภาษณ์ ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ที่มีความรู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พบว่า สถานศึกษายังมีความต้องการให้การส่งเสริมสนับสนุนด้านวัสดุครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ สื่อการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งขณะนี้ไม่มีใช้ครบทุกแห่ง แต่ยังขาดความเสถียรหรือมั่นคงในการใช้งาน หากระบบมีความเสถียรมั่นคงจะสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนครูสามารถผลิตสื่อการเรียนการสอนโดยการนำความรู้ที่ได้มาจากระบบเครือข่ายซึ่งสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง 3) แนวทางการส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 จากการสอบถาม การสัมภาษณ์ และนำประเด็นต่างๆ มาสรุปเพื่อการสนทนากลุ่มในท้ายสุด พบว่า ควรให้การส่งเสริมสนับสนุนใน 3 ด้าน ได้แก่

1) ด้านวัสดุครุภัณฑ์ (Hardware) 2) ด้านโปรแกรมและสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน (Software) 3) ด้านบุคลากร (Peopleware)

ปิยาภรณ์ อัครลาวัฒน์ และสธิรพร เขาวนชัย (2562) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 โดยวิธีการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 โดยการใช้แบบสอบถามกับครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดมัธยมศึกษา เขต 40 จำนวน 127 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ข้อมูลได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1) ความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายสมรรถนะ พบว่า สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษด้านที่มีความต้องการในการพัฒนาสูงสุด ได้แก่ สมรรถนะด้านความรู้ของครูสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ สมรรถนะด้านทักษะของครูสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก และสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลของครูสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ 2) ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 พบว่า มีทั้งหมด 17 แนวทาง แบ่งออกเป็น ด้านความรู้เกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอนภาษาอังกฤษ 6 แนวทาง ด้านทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม 6 แนวทาง และด้านบุคลิกลักษณะของครูสอนภาษาอังกฤษ 5 แนวทาง

พุทธิพงษ์ ทองเขียว (2562) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ 1) เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครู 2) เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครู

โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีตำแหน่ง วุฒิการศึกษาสูงสุด สถาบันที่จบการศึกษา ผลการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) และขนาดของโรงเรียน 3) เพื่อศึกษาปัญหาข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมของผู้บริหารในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรในการวิจัยคือ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 เลือกดตัวอย่างแบบเจาะจง ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือและการสัมภาษณ์ผู้บริหารเพิ่มเติม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติอ้างอิง ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1) บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา แบ่งเป็น 7 ด้าน ประกอบด้วย การกำหนดนโยบายและแผนการส่งเสริมการจัดการระบบการใช้เทคโนโลยี การจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน การฝึกอบรมและพัฒนาครู การกำกับติดตามการใช้เทคโนโลยี การประเมินและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี คุณภาพการใช้เทคโนโลยี พบว่าผู้บริหารและครูมีการรับรู้บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครู ระหว่างกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู โดยรวมไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2) ผลการเปรียบเทียบผู้บริหารที่จบการศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ผู้บริหารและครูที่จบการศึกษาสถาบันของรัฐ และสถาบันของเอกชนไม่แตกต่างกัน ผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ที่สูงกว่ากลุ่มที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ที่ต่ำกว่า มีค่าเฉลี่ยบทบาทไม่แตกต่างกัน ผู้บริหารและครูโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มโรงเรียนขนาดกลางและกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3) ปัญหาและข้อเสนอแนะตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูพบว่า 1) ปัญหาจากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ ผู้บริหารพบว่า ในการกำหนดนโยบายและแผนการส่งเสริมครูมีภาระงานอื่นมากจึงทำให้ไม่สามารถดำเนินตามนโยบายและต้องฝึกอบรม 2 ครั้ง และเมื่อฝึกอบรมแล้วครูในโรงเรียนยังไม่ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนระบบอินเทอร์เน็ตของกระทรวงไม่เสถียร ขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญ และครูส่วนใหญ่ขาดความชำนาญในการผลิตสื่อเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน 2) ข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิดครูให้ข้อเสนอแนะพบว่าผู้บริหาร ควรสนับสนุนพัฒนาการใช้เทคโนโลยีด้านการจัดการเรียนรู้ของครู มีการจัดกิจกรรมประกวดแข่งขันการสร้างคือ เทคโนโลยีภายในโรงเรียน สนับสนุนให้ครูผลิตสื่อการเรียนการสอนมากขึ้น สร้างแรงจูงใจกระตุ้นให้ครูใช้เทคโนโลยีในการจัดการทำเอกสารการสอน

และการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียน ต้องเป็นแบบอย่างในการใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการและบริหารงานภายในโรงเรียน จัดอบรมเพื่อให้ครูสามารถพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี และแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเป็นผู้นำทางวิชาการด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ อยู่เสมอส่งเสริมให้ครูจัดนิทรรศการเพื่อนำเสนอผลงานทางวิชาการ เพื่อเผยแพร่ความรู้แก่เพื่อนครูด้วยกัน ซึ่งเป็นการแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ในวิชาชีพด้านการใช้เทคโนโลยี และควรมีนโยบายประชาสัมพันธ์เผยแพร่ ให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความตระหนักมองเห็นคุณค่าความสำคัญในการใช้เทคโนโลยีมาจัดการเรียนการสอน ด้านผู้บริหารให้ข้อเสนอแนะพบว่า ครูควรผลิตสื่อ และประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากขึ้น และควรใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ผ่านมือถือผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์เมื่อพัฒนาส่งเสริมผู้เรียนในยุคใหม่ใช้โซเชียลมีเดีย

อริยวัฒน์ เฉลิมกิจ และพรเทพ รุ่งแผน (2564) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิธีดำเนินการวิจัยมี 2 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาระดับสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครู กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 196 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ 2) นำเสนอแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครู ประชากรที่ใช้ ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหาค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครู มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 4 สมรรถนะหลัก คือ 1) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักด้านการปฏิบัติงาน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพื้นฐาน จำนวน 12 รายการ 2) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศถูกต้องตามกฎหมาย จริยธรรม จรรยาบรรณและความปลอดภัย

3) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนการสอน จำนวน 16 รายการ 4) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาตนเองและวิชาชีพ จำนวน 12 รายการ ซึ่งวิธีการทั้ง 52 รายการ มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้

สุปรียา ไตรระยะชั้น และรชฎ สุวรรณภู (2565) ได้วิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทาง พัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพ และขนาดโรงเรียน และ 2) ศึกษาปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร สถานศึกษาและครู จำนวน 377 คน กำหนดขนาดกลุ่ม ตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละได้มาโดยการสุ่ม แบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .80-1.00 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .41-.67 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .92 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที (t-test แบบ Independent Samples) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบ จำแนกตามสถานภาพระหว่างผู้บริหาร สถานศึกษา และครูโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบ ตามขนาดโรงเรียนระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน 2) ปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนมเขต 1 สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ด้านความร่วมมือ นักเรียนมีความใส่ใจ ในการเรียนรู้น้อย แนวทางพัฒนา ครูควรใช้เทคนิคหรือวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ อยากร่วมกิจกรรม 2) ด้านการเรียนรู้ร่วมกัน ครูมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ไม่เท่ากัน แนวทางพัฒนา ครูควรพัฒนาตนเองโดยการเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ 3) ด้านความเป็นผู้นำคือภาวะความเป็นผู้นำของครู แนวทางพัฒนา สถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่น ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมภาวะความเป็นผู้นำของครู

ภาณุมาศ เกษรสุริวงค์ และสถิรพร เขาวนชัย (2565) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 กลุ่มตัวอย่างคือ ครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 จำนวน 103 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 และแบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการตรวจสอบด้านข้อมูล (Data Triangulation) ผลการวิจัย พบว่า 1) ครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 2 มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 การใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ ควรจัดอบรมเพื่อพัฒนาการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้และเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายผ่านช่องทางต่าง ๆ ด้านที่ 2 การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา ควรจัดอบรมเพื่อพัฒนาการสร้างสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศนวัตกรรมใหม่ ๆ ด้านที่ 3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน ครูควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลที่สามารถตอบสนองความต้องการและความถนัดของผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะตามมาตรฐานที่กำหนด ด้านที่ 4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน ควรจัดอบรมกระบวนการและการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมและทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานของผู้เรียน และด้านที่ 5 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

กชพร มั่งประเสริฐ สิริทิพร ประวัติรุ่งเรือง และขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ (2565) ได้วิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูยุค Thailand 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบุรี การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครู ยุค Thailand 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี 2) สร้างและตรวจสอบ รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูยุคประเทศไทย 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพชรบุรี 3) ทดลองใช้และประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูยุคประเทศไทย 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี วิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี โดยดำเนินการ 3 ขั้นตอน พื้นที่วิจัย ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ครู เลือกแบบเจาะจง จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด คือ 1) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง 2) แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาสมรรถนะครูยุค Thailand 4.0 ครูจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอน ออกแบบการเรียนรู้ยังไม่หลากหลายนโยบายระดับกระทรวงศึกษาธิการที่เปลี่ยนบ่อย มีผลต่อสมรรถนะของครู สื่อ นวัตกรรมด้านเทคโนโลยีมีไม่เพียงพอ ปัญหาขนาดของโรงเรียน มีผลต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนขนาดใหญ่และกลางมีปัญหาน้อยกว่าโรงเรียน ขนาดเล็กขาดความรู้ในการเลือกและใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับเนื้อหา และวัยของผู้เรียน ควรเสริมสร้างการสร้างแรงบันดาลใจแก่นักเรียน นโยบาย ระดับกระทรวงศึกษาธิการที่เปลี่ยนบ่อยมีผลต่อสมรรถนะของครู สื่อ นวัตกรรมด้านเทคโนโลยี มีไม่เพียงพอ 2) รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูยุค Thailand 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบุรี ใช้กระบวนการบริหารด้วยระบบการมีส่วนร่วม และใช้แนวคิดในการบริหาร แบบ 7s McKinsey มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการและใช้กระบวนการพัฒนาเชิงปฏิบัติการ (PAO R) ด้านความถูกต้องและความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ทดลองใช้อยู่ในระดับมากที่สุด และการประเมินรูปแบบด้านความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

สิริมงคล สุวรรณผา (2566) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนา การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง: การวิจัยผสมวิธี การวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพจริงที่เป็นอยู่ และสภาพที่ควรจะเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของนักศึกษาฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2) เพื่อประเมินความต้องการจำเป็น

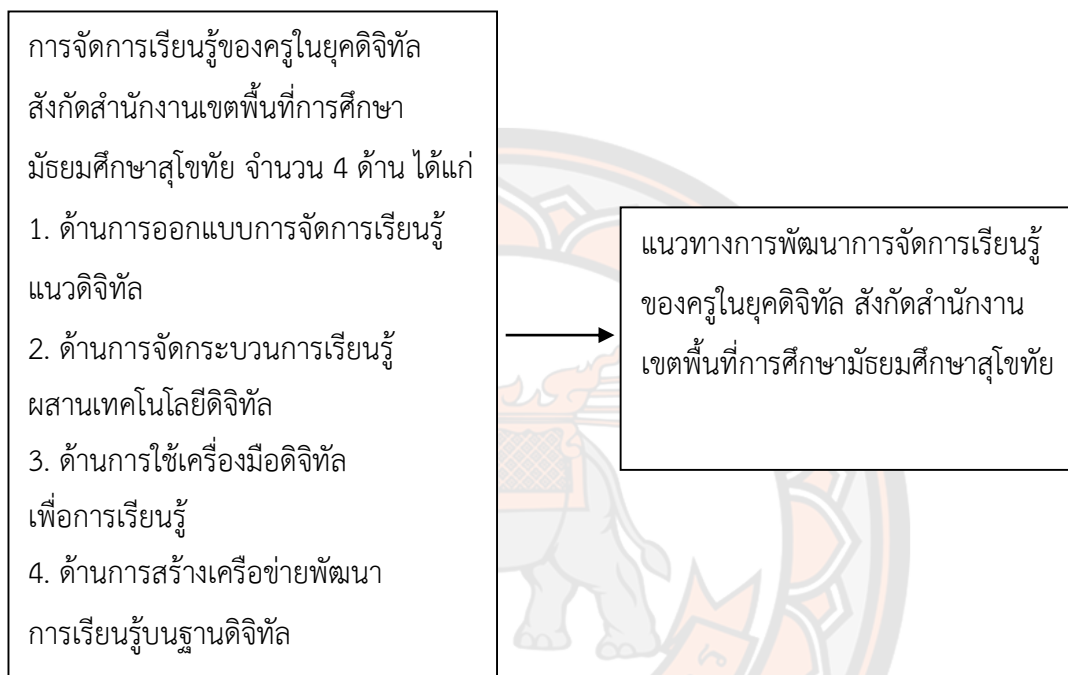
ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู ซึ่งใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ กรแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ด้วยวิธี $PNI_{modified}$ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาสภาพจริงที่เป็นอยู่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านสื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมและการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านหลักสูตร และเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือด้านผู้เรียน อยู่ในระดับมาก สภาพที่ควรจะเป็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, SD = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมและการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือด้านผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา และด้านสื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรมและการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้มีค่า $PNI_{(Mocified)} = 0.141, 0.121, 0.119, 0.118, 0.113$ และ 0.092 ตามลำดับ แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 1) ด้านผู้เรียน มีทักษะ เข้าถึงและใช้สื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรม การสื่อสารเหมาะสมได้ปลอดภัย และ รู้เท่าทันสังคมยุคดิจิทัล 2) ด้านผู้สอน มีการปรับเปลี่ยนในการนำสื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเข้ามาช่วยในการสอน เพื่อให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ 3) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีการประเมินตามสภาพจริง โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และ Application ทันสมัยและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ 4) ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ ทักษะและประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัยและความสนใจของผู้เรียนอย่างหลากหลาย 5) ด้านหลักสูตร และเนื้อหาวิชาพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่ทันสมัย น่าสนใจ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคม และ 6) ด้านสื่อ เทคโนโลยี

นวัตกรรมและการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ ใช้และนำสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่หลากหลายในกระบวนการเรียนรู้และการบูรณาการนำไปสู่ความสำเร็จของผู้เรียน ผลการศึกษาเน้นถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญ เช่น สื่อ นวัตกรรมทางเทคโนโลยี และการจัดการห้องเรียน โดยคำนึงถึงการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้เรียน นอกจากนี้ การศึกษาจึงควรได้รับการปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล สนับสนุนแนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนและผู้สอนให้มีความรู้ มีทักษะด้านดิจิทัลและแนวทางการสอนที่สร้างสรรค์ รวมถึงการออกแบบพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการปรับตัวในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงและก้าวทันต่อโลกในยุคดิจิทัล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ได้มาจากการสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล แล้วนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้ดังภาพ 1

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อมุ่งศึกษา แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1,069 คน จากจำนวน 27 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2566 จำนวน 285 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการใช้ตารางสำเร็จรูป (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน สถิรพร เขาวนชัย, 2561, น. 98) และการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยคำนวณเทียบสัดส่วนครูแต่ละสหวิทยาเขตโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2566

ที่	โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
สหวิทยาเขตเจ้าราม			
1	โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม	125	29
2	โรงเรียนบ้านสวนวิทยาคม	19	6
3	โรงเรียนยางซ้ายพิทยาคม	13	5
4	โรงเรียนลิ้นไทรพิทยาคม	20	6
5	โรงเรียนบ้านด่านลานหอยวิทยา	61	15
6	โรงเรียนดลิ่งชันวิทยานุสรณ์	13	5
สหวิทยาเขตพระแม่ย่า			
7	โรงเรียนอุดมตรุณี	106	25
8	โรงเรียนคีรีมาศพิทยาคม	57	14
9	โรงเรียนบ้านใหม่เจริญผลพิทยาคม	18	6
10	โรงเรียนไกรในวิทยาคม รัชมงคลา ภิเชก	22	7
11	โรงเรียนกงไกรลาศวิทยา	48	12
12	โรงเรียนหนองตุมวิทยา	15	5
สหวิทยาเขตศรีสวรรค์			
13	โรงเรียนท่าชัยวิทยา	18	6
14	โรงเรียนบ้านแก่งวิทยา	17	6
15	โรงเรียนเมืองเสลียง	71	17
16	โรงเรียนเมืองดั่งวิทยา	27	8
17	โรงเรียนหนองปลาหมอวิทยาคม	13	5
18	โรงเรียนหนองกลับวิทยาคม	14	5
19	โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา 2	14	5
20	โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา	114	27
สหวิทยาเขตพระร่วง			
21	โรงเรียนศรีนคร	41	11

ที่	โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
22	โรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม	28	8
23	โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์	76	18
24	โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์	77	19
25	โรงเรียนชัยมงคลพิทยา	16	5
26	โรงเรียนขุนไกรพิทยาคม	13	5
27	โรงเรียนวังทองวิทยา	13	5
รวม		1,069	285

ที่มา: ข้อมูลสารสนเทศปีการศึกษา 2566 (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2566) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 25 ข้อ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล	จำนวน 7 ข้อ
2. การจัดการกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล	จำนวน 6 ข้อ
3. การใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้	จำนวน 6 ข้อ
4. การสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้บนฐานดิจิทัล	จำนวน 6 ข้อ

โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำขึ้นโดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

2. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล 2. ด้านการจัดการกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล 3. ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และ 4. ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้นวัตกรรมดิจิทัล

3. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

5. นำเสนอ แบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และการใช้สำนวนภาษา โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะและข้อคำถาม ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

5.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนะ ศรีปัดดา อาจารย์ประจำภาควิชาบริหาร วิทยาลัย และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

5.2 นางสาวอัมพวัน ต่วนเดิน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านกรู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2

5.3 นางสาวนฤมล สุดเงิน ข้าราชการครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

โดยเกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้องมีดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนี้สอดคล้องกับนิยามศัพท์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนี้สอดคล้องกับนิยามศัพท์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนี้ไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

6. หลังจากนั้นนำแบบสอบถามมาหาค่า IOC (Index of item-Objective Congruence: IOC) และเลือกเฉพาะข้อที่ค่า IOC ≥ 0.50 นำมาเป็นแบบสอบถาม เพราะถือเป็นข้อคำถามที่มีความตรงเชิงเนื้อหา จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ข้อคำถามที่มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ (รายละเอียดการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ในภาคผนวก ค น. 92-95)

7. นำแบบสอบถามปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (try out) เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามกับครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ในปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) มีค่าเท่ากับ 0.95 (รายละเอียดการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม อยู่ในภาคผนวก ง น. 96)

8. นำผลการวิเคราะห์พิจารณาการปรับปรุงแก้ไขแล้ว จัดพิมพ์แบบสอบถามการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัยฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ถึงผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมแบบสอบถามซึ่งมีการระบุวันรับแบบสอบถามคืนทั้งหมด 285 ฉบับ ถึงครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ทางไปรษณีย์ พร้อมทั้งสอดซองเปล่าติดแสตมป์ และจำหน่ายซองถึงผู้วิจัยเพื่อความสะดวกในการจัดส่งกลับคืนให้ผู้วิจัย

3. ผู้วิจัยตรวจสอบจำนวนและความถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนซึ่งผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 285 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนจำนวน 285 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) คำนวณเป็นค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลมาวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อและรายด้านรวมทุกด้าน ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้
 - 4.51-5.00 หมายถึง มีการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด
 - 3.51-4.50 หมายถึง มีการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก
 - 2.51-3.50 หมายถึง มีการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง
 - 1.51-2.50 หมายถึง มีการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อย
 - 1.00-1.50 หมายถึง มีการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ในขั้นตอนที่ 1 โดยเลือกจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในแต่ละด้านมาเป็นกรอบในการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน ได้โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยกำหนดคุณสมบัติ ดังนี้

1. ผู้บริหารการศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางการศึกษาหรือเทียบเท่า มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญพิเศษ มีประสบการณ์ในการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี และทำงานกำกับดูแลกลุ่มงานส่งเสริมการจัดการศึกษาทางไกล เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 1 คน ได้แก่ ดร.ศราวุธ คำแก้ว ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

2. ศึกษานิเทศก์ ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับทักษะด้านการจัดการเรียนรู้ และเทคโนโลยีดิจิทัล มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ และมีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน ได้แก่ นางสาวเพ็ญ วงศ์ทับทิม ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

3. ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางการศึกษาหรือเทียบเท่า มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ มีประสบการณ์ในการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน ได้แก่ ดร.เกียรติชัย สังข์จันทร์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านด่านลานหอยวิทยา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และนายสรายุทธ เกษรพรหม ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย โดยเลือกจากข้อการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในแต่ละด้านในขั้นตอนที่ 1 มาสร้างแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ลักษณะเป็นแบบเติมคำตอบ

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) จำนวน 4 ด้าน ด้านละ 1 ข้อ รวมทั้งสิ้น 4 ข้อ ประกอบด้วย

1. ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล
2. ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล
3. ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้
4. ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้ออนไลน์

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เอกสาร หลักการสัมภาษณ์ กาสร้างคำถาม เพื่อนำมาเป็นกรอกในการสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมขอบเขตด้านเนื้อหาตามที่กำหนด
2. สร้างคำถามในการสัมภาษณ์ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และข้อมูลจากแบบสอบถามการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย จากข้อการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย และสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมจากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1
3. นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา
4. จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์ และเตรียมนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยยื่นขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์
2. ผู้วิจัยติดต่อดำเนินการกับผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์เป็นรายบุคคล นัดวัน และเวลาในการสัมภาษณ์
3. ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลตามกำหนดการสัมภาษณ์ด้วยวิธีการจดบันทึกและบันทึกวิดีโอผ่านระบบออนไลน์ ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ ระหว่าง วันที่ 21 มีนาคม 2567 ถึง 1 เมษายน 2567 โดยมีรายละเอียด ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงชื่อผู้ให้ข้อมูล วันที่ เวลา และสถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์

ที่	ชื่อ - นามสกุล กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	วันที่สัมภาษณ์	เวลา
1.	ดร.ศราวุธ คำแก้ว	21 มีนาคม 2567	10.00 น.
2.	นางสาวเพ็ญญา วงศ์ทับทิม	1 เมษายน 2567	15.00 น.
3.	ดร.เกียรติชัย สังข์จันทร์	21 มีนาคม 2567	13.30 น.
4.	นายสรายุทธ เกษรพรหม	27 มีนาคม 2567	10.00 น.

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากวิธีการจดบันทึกและการบันทึกวิดีโอออนไลน์ มาจัดพิมพ์เป็นข้อมูล
2. วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเป็นความเรียงแบบพรรณนา แล้วสรุปประเด็นเนื้อหา

ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

ตาราง 4 แสดงจำนวน และร้อยละของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

รายการ	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ จำแนกเป็น		
1.1 ชาย	76	26.67
1.2 หญิง	209	73.33
2. ระดับการศึกษา จำแนกเป็น		
2.1 ปริญญาตรี	170	59.65
2.2 ปริญญาตรีขึ้นไป	115	40.35
3. ประสบการณ์การทำงาน จำแนกเป็น		
3.1 น้อยกว่า 5 ปี	45	15.79
3.2 5 – 10 ปี	97	34.04
3.3 11 – 15 ปี	61	21.40
3.4 16 – 20 ปี	19	6.67
3.5 มากกว่า 20 ปี	63	22.10
รวม	285	100

จากตาราง 4 แสดงจำนวน และร้อยละของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย จำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 และเพศหญิง จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า เป็นระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 59.65 และระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 40.35 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ประสบการณ์การทำงาน 5 – 10 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 34.04 ประสบการณ์การทำงาน 11 – 15 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 21.40 ประสบการณ์การทำงาน 16 – 20 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัยในภาพรวมและรายด้าน

ข้อ	การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล	n = 285		ระดับทักษะ
		\bar{x}	S.D.	
1.	ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล	4.09	0.63	มาก
2.	ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล	4.14	0.64	มาก
3.	ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้	3.91	0.85	มาก
4.	ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้บนฐานดิจิทัล	4.00	0.77	มาก
รวม		4.04	0.67	มาก

จากตาราง 5 พบว่า การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดกระบวนการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$) รองลงมา คือ การออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$) การสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้บนฐานดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$)

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนว ดิจิทัล

ข้อ	ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล	n = 285		ระดับทักษะ
		\bar{x}	S.D.	
1.	ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีมาพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้เท่าทันต่อยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลง ของโลกยุคดิจิทัล	4.16	0.79	มาก
2.	ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีมาวางแผน การจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เท่าทันต่อยุคสมัย และการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล	4.12	0.72	มาก
3.	ท่านสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ตอบสนองความต่อศักยภาพของผู้เรียน ที่มีความหลากหลาย	4.12	0.76	มาก
4.	ท่านสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียนในยุคดิจิทัล	4.04	0.70	มาก
5.	ท่านสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล	4.07	0.83	มาก
6.	ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีออกแบบหลักสูตร โดยวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนให้เท่าทัน ต่อยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล	3.99	0.82	มาก
7.	ท่านมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิเคราะห์ ความต้องการของผู้เรียนที่มีความหลากหลาย	4.14	0.71	มาก
รวม		4.09	0.63	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ระดับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย การออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านสามารถใช้เทคโนโลยี มาพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้เท่าทันต่อยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

(\bar{x} = 4.16) รองลงมา คือ ท่านมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนที่มีความหลากหลาย อยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.14) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีออกแบบหลักสูตรโดยวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนให้เท่าทันต่อยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 3.99)

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ด้านการจ้ดกระบวนการเรียนรู้ผสมผสาน เทคโนโลยีดิจิทัล

ข้อ	ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล	n = 285		ระดับทักษะ
		\bar{x}	S.D.	
1.	ท่านสามารถนำแอปพลิเคชันมาประยุกต์ใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้	4.24	0.75	มาก
2.	ท่านเลือกใช้แอปพลิเคชันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียน	4.18	0.78	มาก
3.	ท่านสามารถใช้แอปพลิเคชันในการวัดผล การประเมินผลพร้อมช่วยเก็บรวบรวมข้อมูล การวัดผล การประเมินผลของนักเรียน	4.02	0.80	มาก
4.	ท่านจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.24	0.64	มาก
5.	การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนของท่าน ช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบออนไลน์ให้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมกับวัย	4.08	0.76	มาก
6.	ท่านสามารถใช้แอปพลิเคชันในการวัดผล การประเมินผลได้อย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียน	4.06	0.79	มาก
รวม		4.14	0.64	มาก

จากตาราง 7 พบว่า การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ด้านการจ้ดกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านสามารถนำแอปพลิเคชันมาประยุกต์ใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$) ท่านจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$) รองลงมา คือ ท่านเลือกใช้แอปพลิเคชันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

โดยคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านสามารถใช้แอปพลิเคชันในการวัดผล การประเมินผลพร้อมช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผล การประเมินผลของนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$)

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้

ข้อ	ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้	n = 285		ระดับทักษะ
		\bar{x}	S.D.	
1.	ท่านได้รับการอบรมพัฒนาการใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันเพื่อจัดการเรียนรู้	3.82	1.00	มาก
2.	ท่านนำความรู้ที่ได้จากการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันมาใช้ในการจัดการเรียนรู้	3.89	0.98	มาก
3.	ท่านนำความรู้ที่ได้จากการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันมาขยายองค์ความรู้จนเกิดความเชี่ยวชาญ	3.70	1.03	มาก
4.	ท่านมีความเชี่ยวชาญในการใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในเนื้อหาที่สอน	3.82	0.94	มาก
5.	ท่านสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันผลิตสื่อเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม	3.99	0.93	มาก
6.	สื่อเทคโนโลยีที่ท่านผลิตเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความปลอดภัยกับผู้เรียน	4.21	0.80	มาก
รวม		3.91	0.85	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ระดับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สื่อเทคโนโลยีที่ท่านผลิตเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความปลอดภัยกับผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$) รองลงมา คือ ท่านสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันผลิตสื่อเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.99$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านนำความรู้

ที่ได้จากการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันมาขยายองค์ความรู้จนเกิดความเชี่ยวชาญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$)

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้อบรมครูในศตวรรษที่ 21

ข้อ	ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้อบรมครูในศตวรรษที่ 21	n = 285		ระดับทักษะ
		\bar{x}	S.D.	
1.	ท่านใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้	4.24	0.75	มาก
2.	ท่านใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง หรือผู้เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความร่วมมือทางการศึกษา	4.10	0.81	มาก
3.	ท่านใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการแลกเปลี่ยน แบ่งปันความรู้และประสบการณ์ระหว่างกัน	4.18	0.84	มาก
4.	ท่านใช้โปรแกรมการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ และโต้ตอบกันผ่านหน้าจอ เพื่อเป็นการสร้างความร่วมมือทางการศึกษา	3.90	1.01	มาก
5.	ท่านใช้โปรแกรมการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ และโต้ตอบกันผ่านหน้าจอ เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.80	0.96	มาก
6.	ท่านสามารถใช้โปรแกรมการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ และโต้ตอบกันผ่านหน้าจอ ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย	3.79	0.92	มาก
รวม		4.00	0.77	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ระดับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้อบรมครูในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$) รองลงมา คือ ท่านใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการแลกเปลี่ยน แบ่งปันความรู้

และประสบการณ์ระหว่างกัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านสามารถใช้โปรแกรมการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ และได้ต่อกันผ่านหน้าจอในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.79$)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

ผู้วิจัยศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ใน 4 ด้าน 1. ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล 2. ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล 3. ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และ 4. ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้ออนไลน์ โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน โดยมีรายละเอียดประเด็นหัวข้อการสัมภาษณ์ ดังนี้

1. ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล

จากประเด็นสัมภาษณ์ ท่านจะมีแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู โดยส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีออกแบบหลักสูตรโดยวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนให้เท่าทันต่อยุคสมัย และการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล ได้อย่างไรบ้าง ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็น ดังนี้

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดอบรมเพื่อให้ความรู้ทั้งรูปแบบ Online และ Onsite เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีออกแบบหลักสูตร ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ควรสร้างความเข้าใจ และความตระหนักให้กับครูในการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 21 มีนาคม 2567)

...แนวทางการพัฒนาทักษะครูโดยใช้เทคโนโลยีออกแบบการเรียนรู้ คือ ฝึกอบรมให้มีความรู้ ความเข้าใจในทักษะ...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 27 มีนาคม 2567)

...ควรส่งเสริม จากการอบรม ให้ความรู้ทางออนไลน์ ในเรื่องการวิเคราะห์หลักสูตร ออกแบบการเรียนรู้ และออกแบบสื่อการเรียนรู้...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 1 เมษายน 2567)

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรเปิดพื้นที่ให้มีการนำเสนอผลงานการออกแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...การได้รับการพัฒนาด้านผลการปฏิบัติการให้มีความก้าวหน้าทางวิชาชีพ และมีพื้นที่ในการนำเสนอผลงาน...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 21 มีนาคม 2567)

...การศึกษาดูงาน หรือการศึกษาทางไกลโดยดูผลการเรียน การวิเคราะห์ผลการเรียน การออกแบบการจัดการเรียน การจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผลตามความแตกต่าง...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 27 มีนาคม 2567)

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้เทคโนโลยีออกแบบ การจัดการเรียนรู้ทั้งระบบ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...นำข้อมูลมาออกแบบสื่อ นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน นำมาทดลองใช้ เพื่อประเมินประสิทธิภาพ และนำเอาข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไข สื่อ นวัตกรรม และกระบวนการจัดการเรียนการสอนต่อไป...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 21 มีนาคม 2567)

...ผู้บริหารสถานศึกษาควรนิเทศการสอนอยู่อย่างสม่ำเสมอ ต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละหน่วยการเรียนรู้...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 27 มีนาคม 2567)

2. ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล

จากประเด็นสัมภาษณ์ ท่านจะมีแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู โดยส่งเสริมให้ครูใช้แอปพลิเคชันในการวัดผล การประเมินผลพร้อมช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผล การประเมินผลของนักเรียน ได้อย่างไรบ้าง ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็น ดังนี้

2.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรสนับสนุนงบประมาณในการใช้แอปพลิเคชัน การจัดการเรียนรู้ของครู ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...สนับสนุนงบประมาณ ดำเนินงาน ร่วมเรียนรู้ พัฒนา และนำมาใช้เพื่อพัฒนา การจัดการเรียนรู้...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 21 มีนาคม 2567)

...สำนักงานเขตควรสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาแพลตฟอร์ม ทั้งนี้เนื่องจาก จะมีประโยชน์ในการวิเคราะห์ผู้เรียน รวมถึงการเผยแพร่การประเมินผลผู้เรียนรายบุคคล ให้กับผู้ปกครองนักเรียนได้ทราบ...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 1 เมษายน 2567)

2.2 สำนักงานพื้นที่การศึกษา ควรนิเทศ ติดตามคุณภาพของผู้เรียนและคุณภาพของแอปพลิเคชันในการจัดการเรียนรู้ที่ใช้อย่างสม่ำเสมอ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ต้องกำกับ ติดตาม ขยายผล การนำแอปพลิเคชันมาใช้ ในการแสดงผลข้อมูล เพื่อนำมาพัฒนาต่อการจัดการเรียนรู้ของคุณครู...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 21 มีนาคม 2567)

...ควรมีการตรวจสอบคุณภาพของผู้เรียนเป็นระยะ ผู้เรียนมีพฤติกรรมตรงตามวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้หรือไม่...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 27 มีนาคม 2567)

...การนิเทศติดตาม โดยคอยช่วยเหลือ แนะนำ ก็เป็นปัจจัยในความสำเร็จในการพัฒนาครูได้เช่นกัน...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 1 เมษายน 2567)

2.3 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดอบรมให้ความรู้ในการใช้แอปพลิเคชันในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ครู ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...การจัดอบรมให้ความรู้ หรือพัฒนาครู ให้เป็นผู้นำในการใช้แอปพลิเคชัน...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 21 มีนาคม 2567)

...พัฒนาครูให้มีความรู้ ความเข้าใจ ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ เข้าถึงเนื้อหา และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ตลอดเวลา โดยใช้แอปพลิเคชัน แพลตฟอร์ม และโซเชียล ได้บันทึกการเรียนรู้ และใช้ประเมินผลของนักเรียน...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 21 มีนาคม 2567)

3. ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้

จากประเด็นสัมภาษณ์ ท่านจะมีแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของคุณครู โดยส่งเสริมให้ครูนำความรู้ที่ได้จากการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชัน มาขยายองค์ความรู้จนเกิดความเชี่ยวชาญ ได้อย่างไรบ้าง ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็น ดังนี้

3.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดประกวดการใช้สื่อ นวัตกรรม เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...จัดกิจกรรมประกวด การใช้สื่อนวัตกรรม แอปพลิเคชัน เพื่อการจัดการเรียนรู้...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 27 มีนาคม 2567)

...ทั้งนี้ควรส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูเกียรติ สร้างขวัญและกำลังใจ โดยการจัดประกวดให้รางวัลต่อไป...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 1 เมษายน 2567)

3.2 สำนักงานเขตพื้นที่ ควรสร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้แอปพลิเคชัน เพื่อการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลให้แก่บุคลากรในสังกัด ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้แอปพลิเคชันเพื่อการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 27 มีนาคม 2567)

...พัฒนาช่องทางในการสร้างเครือข่ายของครูที่มีความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการช่วยเหลือเพื่อนครูด้วยกัน...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 1 เมษายน 2567)

3.3 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรนำผลการอบรมในการใช้เครื่องมือดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ควรนำผลจากการอบรมมาพัฒนาต่อยอด หรือปรับปรุง ทั้งในส่วนของแอปพลิเคชัน เทคโนโลยี หรือตัวบุคลากร ที่สำคัญนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุงให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 21 มีนาคม 2567)

...การเอาระบบดิจิทัลมาใช้ในการบริการ จัดการโรงเรียน ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน การสั่งงาน การบริหารจัดการฝ่าย การประชุมออนไลน์ ให้ครูใช้ระบบดิจิทัลแทรกเข้าไปในทุกงาน ได้ใช้บ่อยๆ จนสามารถออกแบบนวัตกรรมเองได้...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 21 มีนาคม 2567)

4. ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้อันฐานดิจิทัล

จากประเด็นสัมภาษณ์ ท่านจะมีแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู โดยส่งเสริมให้ครูใช้โปรแกรมการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ และโต้ตอบกันผ่านหน้าจอในการจัดการเรียนรู้ เพื่อทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย ได้อย่างไรบ้าง ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็น ดังนี้

4.1 สำนักงานเขตพื้นที่ ควรจัดประชุมในรูปแบบ Online อย่างต่อเนื่อง ดังคำสัมภาษณ์ต่อไป

...การประชุมออนไลน์มักมีสถานการณ์ที่ต้องแก้ปัญหา ทั้งนี้ต้องฝึกทักษะต่างๆ จากประสบการณ์จริง มีความรู้อย่างเดียวไม่ได้ควรฝึกเพื่อให้เกิดทักษะการประชุมออนไลน์...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 1 เมษายน 2567)

...ครูจะต้องได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง อาจจะเป็นการประชุมในโอกาสต่างๆ ผ่านโปรแกรมการประชุมทางไกลแทนการเดินทางไปสถานที่ต่างๆ...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 27 มีนาคม 2567)

4.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรสร้างเครือข่ายออนไลน์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครู ดังคำสัมภาษณ์ต่อไป

...สร้างเครือข่ายออนไลน์เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครู ใช้กระบวนการ PLC คำนึงถึงการออกแบบเนื้อหา ที่ทันสมัย...

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 21 มีนาคม 2567)

จากประเด็นสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษานำทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ดังตาราง 10

ตาราง 10 แสดงผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

ที่	การจัดการเรียนรู้ของครูใน ยุคดิจิทัล	แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุค ดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุโขทัย
1.	ด้านการออกแบบการจัดการ เรียนรู้แนวดิจิทัล	1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดอบรม เพื่อให้ความรู้ทั้งรูปแบบ Online และ Onsite เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีออกแบบหลักสูตร 2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรเปิดพื้นที่ ให้มีการนำเสนอผลงานการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล 3. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรนิเทศ กำกับ ติดตาม การใช้เทคโนโลยีออกแบบการจัดการเรียนรู้ทั้งระบบ
2.	ด้านการจัดกระบวนการ เรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี ดิจิทัล	1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรสนับสนุน งบประมาณในการใช้แอปพลิเคชันการจัดการเรียนรู้ ของครู 2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรนิเทศ ติดตามคุณภาพ ของผู้เรียนและคุณภาพของแอปพลิเคชันในการจัด การเรียนรู้ที่ใช้อย่างสม่ำเสมอ 3. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดอบรมให้ความรู้ ในการใช้แอปพลิเคชันในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ครู
3.	ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัล เพื่อการเรียนรู้	1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดประกวด การใช้สื่อ นวัตกรรม เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ 2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรสร้างเครือข่าย ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้แอปพลิเคชัน เพื่อการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ให้แก่บุคลากรในสังกัด

ที่	การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล	แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย
4.	ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้บนฐานดิจิทัล	<p>3. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรนำผลการอบรมในการใช้เครื่องมือดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง</p> <p>1. สำนักงานเขตพื้นที่ ควรจัดประชุมในรูปแบบ Online อย่างต่อเนื่อง</p> <p>2. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรสร้างเครือข่ายออนไลน์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครู</p>

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยครั้งนี้ เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย และมีวิธีดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2566 จำนวน 285 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการใช้ตารางสำเร็จรูป (krejcie & morgan) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 4 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย สรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย พบว่า ระดับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สามารถใช้เทคโนโลยีมาพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้เท่าทันต่อยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สามารถใช้เทคโนโลยีออกแบบหลักสูตรโดยวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนให้เท่าทันต่อยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สามารถนำแอปพลิเคชันมาประยุกต์ใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก และ จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านสามารถใช้แอปพลิเคชันในการวัดผล การประเมินผลพร้อมช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผล การประเมินผลของนักเรียน อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สื่อเทคโนโลยีที่ท่านผลิตเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความปลอดภัยกับผู้เรียน อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านนำความรู้ที่ได้จากการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรม หรือแอปพลิเคชันมาขยายองค์ความรู้จนเกิดความเชี่ยวชาญ อยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้ออนไลน์ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านสามารถใช้โปรแกรมการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ และโต้ตอบกันผ่านหน้าจอในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย อยู่ในระดับมาก

2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัยไว้ ดังนี้

2.1 ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดอบรมเพื่อให้ความรู้ทั้งรูปแบบ Online และ Onsite เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีออกแบบหลักสูตร และควรเปิดพื้นที่ให้มีการนำเสนอผลงานการออกแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษา ควรนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้เทคโนโลยีออกแบบการจัดการเรียนรู้ทั้งระบบ

2.2 ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรสนับสนุนงบประมาณในการใช้แอปพลิเคชันการจัดการเรียนรู้ของครู และควรนิเทศติดตามคุณภาพของผู้เรียนและคุณภาพของแอปพลิเคชันในการจัดการเรียนรู้ที่ใช้อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดอบรมให้ความรู้ในการใช้แอปพลิเคชันในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ครู

2.3 ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดประกวดการใช้สื่อ นวัตกรรม เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และควรสร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้แอปพลิเคชันเพื่อการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลให้แก่บุคลากรในสังกัด นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษา ควรนำผลการอบรมในการใช้เครื่องมือดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

2.4 ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้บนฐานดิจิทัล พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดประชุมในรูปแบบ Online อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษา ควรสร้างเครือข่ายออนไลน์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครู

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากผลการศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย พบว่า ระดับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ได้ให้ความสำคัญในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล มีการจัดโครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา โดยมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาการบริการข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา และพัฒนาบุคลากรด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในด้านการจัดการเรียนรู้ของครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุปรียา ไตรยะพันธ์ และ รชฎ สุวรรณภูมิ (2565) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตรา สำแดงไชย, ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์,

และไชยา ภาวะบุตร (2565) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายการศึกษาที่ 19 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายการศึกษาที่ 19 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูมีความสามารถจัดการเรียนรู้โดยการการใช้แอปพลิเคชันและเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังสามารถจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุมาศ เกษรสุริวงค์ และสธิพร เขาวนชัย (2565) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลในภาพรวม อยู่ในระดับมาก และได้กล่าวไว้ว่า การใช้สื่อเทคโนโลยีมีความจำเป็นต่อครูผู้สอนในยุคดิจิทัล เพราะสื่อจะเป็นตัวที่ช่วยในการสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และสอดคล้องกับ สิริมงคล สุวรรณผา (2566) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง: การวิจัยผลานวิธี ผลการวิจัยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านสื่อเทคโนโลยีนวัตกรรมและการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การใช้งานเครื่องมือดิจิทัลมีความซับซ้อนในการใช้โปรแกรมหรือเครื่องมือดิจิทัล นอกจากนั้นสถานศึกษาบางแห่งยังขาดแคลนอุปกรณ์ด้านดิจิทัลเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนของครู จึงทำให้ครูบางส่วนขาดการใช้งานดิจิทัลส่งผลให้มีความชำนาญในการใช้ดิจิทัลน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรัตน์ จินดา (2558) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสาร ไม่ประสบความสำเร็จของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อาจเพราะผู้ใช้งานขาดความชำนาญเนื่องจากไม่ได้ใช้งานจริง ไม่มีอุปกรณ์ให้ใช้งานอย่างเหมาะสม และบุคลากรยังขาดความรู้ ความสามารถ และทักษะในการพัฒนาการผลิตสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน ต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ยังสอดคล้อง

กับงานวิจัยของอริยวัฒน์ เฉลิมกิจ และพรเทพ ฐัฒน (2564) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของกขพร มั่งประเสริฐ, สิทธิพร ประวิตรุ่งเรือง, และขวัญหญิง ศรีประเสริฐ ภาพ (2565) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูยุค Thailand 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนขาดความรู้ในการเลือกและใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัยของผู้เรียน การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ครูผู้สอนบางคนยังก้าวไม่ทันความเปลี่ยนแปลง นโยบายระดับ กระทรวงศึกษาธิการ ที่เปลี่ยนแปลงมีผลต่อสมรรถนะของครู สื่อ นวัตกรรมด้านเทคโนโลยีมีไม่เพียงพอ

2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย พบว่า

2.1 ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล เกี่ยวกับการส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยี ออกแบบหลักสูตรโดยวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนให้เท่าทันต่อยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดอบรมเพื่อให้ความรู้ทั้งรูปแบบ Online และ Onsite เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีออกแบบหลักสูตร และควรเปิดพื้นที่ให้มีการนำเสนอผลงาน การออกแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล นอกจากนั้นผู้บริหารสถานศึกษา ควรนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้เทคโนโลยีออกแบบการจัดการเรียนรู้ทั้งระบบ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีในปัจจุบันที่ทำให้พฤติกรรม การเรียนรู้และความสนใจของผู้เรียน เปลี่ยนไป ครูจึงต้องมีการออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วม ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ อ่องจิต เมธยะประภาส (2560) ที่กล่าวถึงคุณลักษณะที่สำคัญของครูว่า ต้องมีความเชี่ยวชาญ ในเนื้อหาวิชาที่ตนเองสอน และสามารถประยุกต์นำเอาเทคโนโลยีเข้ามามีใช้ในการออกแบบกิจกรรม การเรียนรู้ให้ตอบสนองต่อความต้องการและพัฒนาทักษะที่จำเป็นให้กับผู้เรียน นอกจากนี้ ยังมีคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเลือกแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ นายอดุลย์ แสนสิบ (2565) พบว่า แนวทางการพัฒนาการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development) ประกอบด้วย โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และ ต้องเป็นผู้ที่มีความเข้าใจในท้องถิ่น และการประเมินหลักสูตรทั้งก่อนและหลังการนำไปใช้ เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

2.2 ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เกี่ยวกับการส่งเสริมให้ครูใช้แอปพลิเคชันในการวัดผล การประเมินผลพร้อมช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผล การประเมินผลของนักเรียนพบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรสนับสนุนงบประมาณในการใช้แอปพลิเคชันในการจัดการเรียนรู้ของครู และควรนิเทศ ติดตามคุณภาพของผู้เรียนและคุณภาพของแอปพลิเคชันในการจัดการเรียนรู้ที่ใช้อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดอบรมให้ความรู้ในการใช้แอปพลิเคชันในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ครู ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันมีการผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีดิจิทัลกับการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและอุปกรณ์ดิจิทัลมาเป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เทคโนโลยีและอุปกรณ์ดิจิทัลเป็นสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว รวมถึงมีการพัฒนาดิจิทัลแพลตฟอร์มสำหรับการจัดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจึงควรพัฒนาความรู้และทักษะด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ให้กับครู ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พุทธิพงษ์ ทองเขียว (2562) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 พบว่าผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และเป็นผู้นำทางวิชาการด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ อยู่เสมอ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ชีระ รุญเจริญ (2562) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลจะต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลง และพัฒนาผู้เรียนและครูให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ การจัดการศึกษายุคใหม่จึงควรมีคุณลักษณะที่มีทักษะดิจิทัลสามารถเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยี ใช้ระบบเครือข่ายการสื่อสารที่รวดเร็ว สร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้ได้มากและรวดเร็วและใช้อินเทอร์เน็ตเป็นส่วนสำคัญ ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล

2.3 ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ เกี่ยวกับการส่งเสริมให้ครูนำความรู้ที่ได้จากการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับการใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันมาขยายองค์ความรู้จนเกิดความเชี่ยวชาญ พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดประกวดการใช้สื่อนวัตกรรม เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และควรสร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การใช้แอปพลิเคชันเพื่อการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลให้แก่บุคลากรในสังกัด นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษา ควรนำผลการอบรมในการใช้เครื่องมือดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญอีกรูปแบบหนึ่ง

ที่ช่วยให้ครูจัดการเรียนการสอน รวมไปถึงเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งในปัจจุบันผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมากขึ้น อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่รองรับการเรียนรู้ของผู้เรียนค่อนข้างมีความหลากหลาย และเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดสมรรถนะต่าง ๆ การนำเทคโนโลยีมาบูรณาการร่วมกับการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการบริหารจัดการข้อมูลและสารสนเทศครอบคลุมการบริหารสถานศึกษาทุกด้าน จึงมีการส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา จัดหาอุปกรณ์ทรัพยากรที่มีความจำเป็นต่อการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับผู้เรียน พัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาและการบริหารจัดการที่ทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวดที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของรัฐ ในการสนับสนุนให้สถานศึกษานำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการบริหารจัดการศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ และสธิพร เขาวนชัย (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคนิค วิธีสอนภาษาอังกฤษกับเพื่อนร่วมงานและผู้เชี่ยวชาญร่วมมือกันแก้ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนรู้ และ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการทักษะการใช้และการสร้างสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศนวัตกรรม และโปรแกรมช่วยสอนใหม่ๆ ให้กับครูสอนภาษาอังกฤษ โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญมาเป็นวิทยากร

3) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 จัดให้มีการประกวดสื่อนวัตกรรมการสอนในองค์กรหลายๆ ระดับ

2.4 ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้บนฐานดิจิทัล เกี่ยวกับการส่งเสริมให้ครูใช้โปรแกรมการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ และโต้ตอบกันผ่านหน้าจอในการจัดการเรียนรู้ เพื่อทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่ ควรจัดประชุมในรูปแบบ Online อย่างต่อเนื่อง และผู้บริหารสถานศึกษา ควรสร้างเครือข่ายออนไลน์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครู ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การติดต่อสื่อสารถือเป็นหัวใจสำคัญในโลกยุคดิจิทัลที่ต้องมีการร่วมมือกันในการทำงานและแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จิณณวัตร ปะโคทั้ง และธีระ รุญเจริญ (2566)

ที่กล่าวว่า เครือข่ายสังคมออนไลน์มีประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ในสิ่งที่สนใจร่วมกันได้ เป็นคลังข้อมูลขนาดย่อมสามารถเสนอและแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนความรู้กันได้ ประหยัดค่าใช้จ่ายในการติดต่อสื่อสาร สร้างความเชื่อมั่น ให้ผู้รับบริการ โดยเฉพาะผู้เรียนในการเรียนรู้ และการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เครือข่ายสังคมออนไลน์สามารถลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเท่าเทียมและทั่วถึงในด้านการศึกษา ด้วยข้อจำกัดด้านต้นทุนต่อหัว และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พุทธิพงษ์ ทองเขียว (2562) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูจัดนิทรรศการเพื่อนำเสนอผลงานทางวิชาการ เพื่อเผยแพร่ความรู้แก่เพื่อนครูด้วยกัน ซึ่งเป็นการแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ในวิชาชีพด้านการใช้เทคโนโลยี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรสนับสนุนงบประมาณในการใช้แอปพลิเคชันการจัดการเรียนรู้ของครู และควรนิเทศ ติดตามคุณภาพของผู้เรียนและคุณภาพของแอปพลิเคชันในการจัดการเรียนรู้ที่ใช้อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดอบรมให้ความรู้ในการใช้แอปพลิเคชันในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ครู

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดประกวดการใช้สื่อ นวัตกรรม เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้และควรสร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้แอปพลิเคชันเพื่อการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลให้แก่บุคลากรในสังกัด นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษา ควรนำผลการอบรมในการใช้เครื่องมือดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดอื่น อาทิ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กชพร มั่งประเสริฐ. (2565). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูยุค Thailand 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี. *วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์*, 7(1), 78-88.
- กมลพร อ่วมเพ็ง. (2560). แนวทางการพัฒนาครูโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล ตามแนวคิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ. *วารสารการบริหารและนวัตกรรมการศึกษา*, 2(2), 1-19.
- กรณีภูฏ จิตตารพวงศ์สถิต. (2565). สภาพ ความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามุกดาหาร. *วารสารรัชต์ภาค*, 16(47), 189-206.
- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. กระทรวงฯ. สืบค้น 15 มกราคม 2567, จาก <https://www.mdes.go.th/content/download-detail/2798>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567.
- กุลิสรา จิตรชญาวนิช. (2562). *การจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2556). *การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิณฉัตร ปะโคทั้ง, ชีระ รุญเจริญ. (2566). การจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 11(42), 1-8
- จิณฉัตร ปะโคทั้ง. (2561). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ*. อุบลราชธานี : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- จิตติมา วรณศรี (2564). *การบริหารจัดการศึกษายุคดิจิทัล*. พิษณุโลก : รัตนสุวรรณาการพิมพ์ 3.
- จิระพงษ์ โฟพันธุ. *นิยามของเทคโนโลยีสารสนเทศ*. สืบค้น 4 มีนาคม 2567, จาก <https://www.krui3.com/content/definition-information-technology>
- ชัชชญา พิระธรรณิศร์. (2563). ความท้าทายการจัดการศึกษาในยุค Disruptive Change ของผู้บริหารสถานศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 4(2), 126-139.
- ชานนท์ คำปิวทา. (2565). *รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ไชยา ภาวะบุตร. (2565). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ถวิล เกษสุพรรณ. (2552). *การศึกษาสภาพการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ธงชัย คำปวง. (2561). *การพัฒนาครูแบบองค์รวมโดยการเทียบเคียงสมรรถนะ* (วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธีรศักดิ์ อุปรมัย อุปไมยอริชัย และสุชาติ บางวิเศษ. (2563). *การบริหารและการจัดการศึกษาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน*. พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธีระ รุญเจริญ. (2548). *ดิจิทัล 4.0*. สืบค้น 12 มีนาคม 2567, จาก <http://www.wice.co.th/2018/01/11/digital-4-0-technology>
- ธีระ รุญเจริญ. (2562). *แนวทางการบริหารการศึกษาในยุคนี้ Education Thailand 4.0*. ใน เอกสารประกอบการบรรยายพิเศษเรื่องแนวโน้มการบริหารจัดการศึกษา. (เอกสารอัดสำเนา).
- นฤภัค สันป่าแก้ว. (2565). *แนวทางการส่งเสริมครูในการจัดการเรียนรู้ในยุค AI*. *วารสารวิจัยนวัตกรรมการศึกษาและเทคโนโลยี (2023)*. 1(2). 44-50.
- นารินทร์ รักวิจิตรกุล. (2560). *การพัฒนาวิชาชีพครู*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 11(1), 21-33.
- นิสารัตน์ ชื่นใจ. (2564). *การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม*. *วารสารบริหารธุรกิจและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*, 4(3), 101-115.
- ปรียา ไตรยะพันธ์ และระชฎ สุวรรณภู. (2565). *สภาพ ปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1*. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 7(3), 931-944.
- ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ และสฤพร เขาวนชัย. (2562). *การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40*. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 18(3), 129-147.

- พรรณอร อุชุกภาพ. (2561). *การศึกษาและวิชาชีพครู*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรา วาณิชวสิน. (2560). *การพัฒนาภาวะผู้นำ: จากทฤษฎี สู่นโยบายปฏิบัติที่ดีและกรณีศึกษา*. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.
- พุทธิพงษ์ ทองเขียว. (2562). *บทบาทของผู้บริหารในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาเขต 1 (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2558). *สัณตลักษณ์ของครูผู้นำ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาณุมาศ เกษรสุวิวงศ์ และสถียรพร เขาวนชัย. (2565). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์เขต 2. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 7(3), 855-870.
- ภารดี อนันต์นาวิ. (2553). *หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารสถานศึกษา*. บริษัท สำนักพิมพ์มนตรี จำกัด.
- มานะ สิ้นธวงษานนท์. (2562). กลยุทธ์การพัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นพลเมืองในศตวรรษที่ 21. *วารสาร นาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*, 11(2), 118-129.
- ยนต์ ชุ่มจิต. (2558). *ความเป็นครู*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เยาวลักษณ์ มูลสระคู. (2558). *การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รักจิต สุทธิพงษ์. (2560). กระบวนทัศน์ใหม่ทางการศึกษากับการพัฒนาครูไทยในยุคดิจิทัล. *วารสาร ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 19(2), 344-355.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์. (2542). *การพัฒนาหลักสูตรสานต่อที่ท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.
- สถียรพร เขาวนชัย. (2561). *การวิจัยทางการบริหารการศึกษา เอกสารประกอบการสอนวิชา 354517 การวิจัยทางการบริหารการศึกษา*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). *หลักการบริหารการศึกษา*. บัค พอยท์.
- สัมมา รณินธ์. (2560). *หลัก ทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา*. ข้าวฟ่าง.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.). *แนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐเพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล*. 2560.

- สำนักงานคณะกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้. (2543). *ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). *การเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาในยุคดิจิทัล*. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. สืบค้น 20 กุมภาพันธ์ 2567, จาก <http://backoffice.onec.go.th/upload/OECForum-13.pdf>
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. 2557. *คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นเป็นสำคัญ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ศูนย์เรียนรู้การผลิตและจัดการธุรกิจสิ่งพิมพ์ดิจิทัล มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สิริมงคล สุวรรณภา. (2567). การประเมินการพัฒนาความต้องการในการพัฒนาบทเรียนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของการสอนนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง: *วิธีผสมผสานวารสารวิชาการและการวิจัยแบบสหวิทยาการ*, 4(2), 35-54.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2561). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. สุกัค ยมพุก และวิโรจน์ เจษภูาลักษณ์. (2558). การบริหารสถานศึกษาและการรับรู้การสนับสนุนการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กลุ่มที่ 4. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 8(2), 1476-1495.
- สุรศักดิ์ วงศ์สันติ. *เทคโนโลยีกับการปฏิบัติงานสำนักงานยุคใหม่*. สืบค้น 24 มีนาคม 2567, จาก http://www.esbuy.net/_files_school/00000636/news/00000636_1_20160327-143130.pdf
- สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2559). *แนวคิดเกี่ยวกับประเทศไทย 4.0*. ศูนย์วิจัยทางเศรษฐกิจและพยากรณ์ทางการเกษตร. สืบค้น 20 มีนาคม 2567, จาก <http://planning2.mju.ac.th/government>
- เสาวลักษณ์ พันธบุตร. (กรกฎาคม-ธันวาคม 2560). อยู่อย่างคนร่วมสมัยในยุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม*, 5(2), 163-167.
- หวน พิณอุพันธ์. (2545). *มนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน*. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
- อดุลย์ แสนสืบ. (2565). แนวทางการพัฒนาการนิเทศการศึกษาของโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายคุณภาพการศึกษา บางสะพานน้อย 3 (ไชยราช) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 1. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 13(2), 53-75.

- อดิพร เกิดเรือง. (2559). การส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*, 7(1), 173-184.
- อมรรัตน์ จินดา. (2558). สภาพปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2. *วารสารฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ*, 9(1), 395-407.
- อริยวัฒน์ เฉลิมกิจ. (2564). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสารมหาวิทยาลัยวิชาการ*, 8(3), 192 - 204.
- อ่องจิต เมธยะประภาส. (2560). *E-Teacher คุณลักษณะของครูและนักเรียนในศตวรรษที่ 21*. สืบค้น 2 เมษายน 2567, จาก <http://www.slideplayer.mcu.ac.th/?p=162>
- อัจฉราพรรณ กันสุขะ. (2563 น.281). *ประสิทธิผลของโปรแกรมการพัฒนาพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อผู้เรียนในยุคดิจิทัลสำหรับนักศึกษาครูโดยใช้กระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงร่วมกับเทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ :การวิจัยผลานวิธิ*. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต), กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559). *การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (School Management in Digital Era)*. สืบค้น 24 มีนาคม 2567, จาก [www.trueplookpanya.com/knowledge/content/52232 /-edu-t2s1-t2-t2s3-](http://www.trueplookpanya.com/knowledge/content/52232/-edu-t2s1-t2-t2s3-).
- Hough, J.B. and Duncan, K. 1970. Teaching description and analysis. Addison-Westlu.
- Krumsvik, R. J., & Jones, L. Ö.(2013). Teachers' digital competence in upper secondary school: (Work in Progress). *International Conference on Information Communication Technologies in Education*, 171-183.

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนะ ศรีปัดดา

อาจารย์ประจำภาควิชาบริหาร วิจัย และพัฒนานวัตกรรมการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

2. นางสาวอัมพวัน ต่วนเดิน

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านกรู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2

3. นางสาวนฤมล สุดเงิน

ข้าราชการครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

1. ดร.ศราวุธ คำแก้ว

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

2. นางสาวเพ็ญญา วงศ์ทับทิม

ศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

3. ดร.เกียรติชัย สังข์จันทร์

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านด่านลานหอยวิทยา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

4. นายสรายุทธ เกษรพรหม

ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

2. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย มีลักษณะเป็นแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ

ข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะนำไปเพื่อการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยจะปฏิบัติตามจรรยาบรรณของการวิจัยอย่างเคร่งครัด ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อการทำงานในหน้าที่ และสถานภาพทางราชการของท่านแต่อย่างใด ขอความกรุณาท่านได้โดยตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อและตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้ผลการวิจัยมีความเชื่อถือได้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคลากรเพื่อให้การบริหารจัดการศึกษาเกิดประโยชน์สูงสุดผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายภูวิศ ครุฑหลวง

นิสิตปริญญาโท

หลักสูตร กศ.ม (การบริหารการศึกษา)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ

 ชาย

 หญิง

2. ระดับการศึกษา

 ปริญญาตรี

 ปริญญาตรีขึ้นไป

3. ประสบการณ์การทำงาน

 น้อยกว่า 5 ปี

 5 – 10 ปี

 11 – 15 ปี

 16 – 20 ปี

 มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อความในแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นช่องใดช่องหนึ่งที่ท่านคิดว่าตรงกับตนเองมากที่สุด โดยกำหนดการให้ระดับคะแนนมีความหมายในการตอบแต่ละช่องพิจารณาตามเกณฑ์ต่อไปนี้

5 หมายถึง มีการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล						
1.	ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีมาพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้เท่าทันต่อยุคสมัย และการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล					
2.	ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีมาวางแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เท่าทันต่อยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล					
3.	ท่านสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต่อ ศักยภาพของผู้เรียนที่มีความหลากหลาย					
4.	ท่านสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการ ของนักเรียนในยุคดิจิทัล					
5.	ท่านสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง ของโลกยุคดิจิทัล					
6.	ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีออกแบบหลักสูตรโดยวิเคราะห์ ความต้องการของผู้เรียนให้เท่าทันต่อยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลง ของโลกยุคดิจิทัล					
7.	ท่านมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิเคราะห์ความต้องการ ของผู้เรียนที่มีความหลากหลาย					
2. ด้านการจักระบวนกรเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล						
8.	ท่านสามารถนำแอปพลิเคชันมาประยุกต์ใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้					
9.	ท่านเลือกใช้แอปพลิเคชันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่าง เหมาะสมโดยคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียน					
10.	ท่านสามารถใช้แอปพลิเคชันในการวัดผล การประเมินผลพร้อมช่วย เก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผล การประเมินผลของนักเรียน					
11.	ท่านจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียน					
12.	การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนของท่าน ช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบออนไลน์ให้กับผู้เรียนได้ อย่างเหมาะสมกับวัย					

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
13.	ท่านสามารถใช้แอปพลิเคชันในการวัดผล การประเมินผลได้อย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียน					
3. ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้						
14.	ท่านได้รับการอบรมพัฒนาการใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันเพื่อจัดการเรียนรู้					
15.	ท่านนำความรู้ที่ได้จากการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันมาใช้ในการจัดการเรียนรู้					
16.	ท่านนำความรู้ที่ได้จากการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันมาขยายองค์ความรู้จนเกิดความเชี่ยวชาญ					
17.	ท่านมีความเชี่ยวชาญในการใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในเนื้อหาที่สอน					
18.	ท่านสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันผลิตสื่อเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม					
19.	สื่อเทคโนโลยีที่ท่านผลิตเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความปลอดภัยกับผู้เรียน					
4. ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้บนฐานดิจิทัล						
20.	ท่านใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้					
21.	ท่านใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองหรือผู้เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความร่วมมือทางการศึกษา					
22.	ท่านใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการแลกเปลี่ยน แบ่งปันความรู้และประสบการณ์ระหว่างกัน					
23.	ท่านใช้โปรแกรมการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ และได้ต่อบกันผ่านหน้าจอ เพื่อเป็นการสร้างความร่วมมือทางการศึกษา					
24.	ท่านใช้โปรแกรมการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ และได้ต่อบกันผ่านหน้าจอ เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน					

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
25.	ท่านสามารถใช้โปรแกรมการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ และโต้ตอบกันผ่านหน้าจอในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย					

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

แบบสัมภาษณ์

แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย โดยมี ผศ.ดร.สถิรพร เขาวนชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ

2. แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

3. แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้

นายภูวิศ ครุฑหลวง

นิสิตปริญญาโท

หลักสูตร กศ.ม (การบริหารการศึกษา)
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ – สกุล

ตำแหน่ง

สังกัด/หน่วยงาน

ประสบการณ์ทำงาน

วันเดือนปี ที่สัมภาษณ์

สถานที่ หมายเลขโทรศัพท์.....

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

1. ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล

ท่านจะมีแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู โดยส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีออกแบบหลักสูตรโดยวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนให้เท่าทันต่อยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล ได้อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

2. การจัดกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล

ท่านจะมีแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู โดยส่งเสริมให้ครูใช้แอปพลิเคชันในการวัดผล การประเมินผลพร้อมช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผล การประเมินผลของนักเรียน ได้อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

3. การใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้

ท่านจะมีแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู โดยส่งเสริมให้ครูนำความรู้ที่ได้จากการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันมาขยายองค์ความรู้ จนเกิดความเชี่ยวชาญ ได้อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

4. การสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้ออนไลน์

ท่านจะมีแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู โดยส่งเสริมให้ครูใช้โปรแกรมการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ และโต้ตอบกันผ่านหน้าจอในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย ได้อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะอื่นๆ (ถ้ามี โปรดระบุ)

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์

ภาคผนวก ค ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามการศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ

ตารางแสดงผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย จำนวน 25 ข้อ

ข้อ	การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล						
1.	ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีมาพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้เท่าทันต่อยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.	ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีมาวางแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เท่าทันต่อยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.	ท่านสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่มีความหลากหลาย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.	ท่านสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียนในยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ข้อ	การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
5.	ท่านสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6.	ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีออกแบบหลักสูตรโดยวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนให้เท่าทันต่อยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7.	ท่านมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนที่มีความหลากหลาย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2. ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล						
8.	ท่านสามารถนำแอปพลิเคชันมาประยุกต์ใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
9.	ท่านเลือกใช้แอปพลิเคชันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
10.	ท่านสามารถใช้แอปพลิเคชันในการวัดผล การประเมินผลพร้อมช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผล การประเมินผลของนักเรียน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
11.	ท่านจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
12.	การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนของท่าน ช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบออนไลน์ให้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมกับวัย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ข้อ	การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
13.	ท่านสามารถใช้แอปพลิเคชันในการวัดผล การประเมินผลได้อย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3. fhkการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้						
14.	ท่านได้รับการอบรมพัฒนาการใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันเพื่อจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
15.	ท่านนำความรู้ที่ได้จากการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันมาใช้ในการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
16.	ท่านนำความรู้ที่ได้จากการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันมาขยายองค์ความรู้จนเกิดความเชี่ยวชาญ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
17.	ท่านมีความเชี่ยวชาญในการใช้งานเครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในเนื้อหาที่สอน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
18.	ท่านสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันผลิตสื่อเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
19.	สื่อเทคโนโลยีที่ท่านผลิตเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความปลอดภัยกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ข้อ	การจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
4. ด้านการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้บนฐานดิจิทัล						
20.	ท่านใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
21.	ท่านใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง หรือผู้เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความร่วมมือทางการศึกษา	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
22.	ท่านใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการแลกเปลี่ยน แบ่งปันความรู้และประสบการณ์ระหว่างกัน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
23.	ท่านใช้โปรแกรมการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ และโต้ตอบกันผ่านหน้าจอ เพื่อเป็นการสร้างความร่วมมือทางการศึกษา	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
24.	ท่านใช้โปรแกรมการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ และโต้ตอบกันผ่านหน้าจอ เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
25.	ท่านสามารถใช้โปรแกรมการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ และโต้ตอบกันผ่านหน้าจอในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู
ในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.950	25

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	ภูวิศ ครุฑหลวง
วัน เดือน ปี เกิด	11 พฤษภาคม 2538
ที่อยู่ปัจจุบัน	117/507 หมู่12 ตำบลบางม่วง อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ 60000
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ ตำบลตลิ่งตาล อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย 64120
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ.2561 โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ ตำบลตลิ่งตาล อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย 64120
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2561 ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์

